

„MEGSZÉPÜL MINDEN, HA VALAKIÉ”

Évkezdés. Van, aki begörcsöl tőle, allergiás az iskolára, kiűtést kap a kötelességtől.

Egyeseket zsidbaszt a felelősség, másokat bénít a feladat. Valamit nem vettek észre, valami hiányzik a fantáziájukból.

Egy alkalommal Mécs László az erdő járva tisztásra érkezett. Mélyzöld, mese-szerű a hangulat, s a pár méter közön két hóféhér tehén. Mellettük egy vén paraszt. „Komoly. Pipál. Köszöntöm, bölint. Kérdem én: – Mitől olyan szép az a két fehér tehén? – Fösvényen szól, míg a pipafüstje leng: Hát a mienk! – Mily boldog, bölcs e kurta felelet! Így felelnének tán a gyökerek, ha megkérdezném május hajnalán, miért van annyi új búbáj a fán. Megszépül minden, ha valakié. Be szép egy kert, ha valakié! Be szép egy asszony, ha valakié! Be szép a szívünk, hogyha szeretik! Be szép az

ország, hogyha szeretik! Megszépül minden, hogyha szeretik!”

Szent Pál ugyanezt üzeni: „Minden a tiétek. Ti Krisztuséi vagytok, Krisztus pedig Istené.” (1Kor.3,22-23). A világ azért szép, mert van Gazdája. A Föld nemcsak a fejlődés színpada, hanem az Ige otthona is. Emiatt szépül meg minden.

Szép még az évkezdés is. Megszépül a korai felkelés, s aztán a harc is, meg a „bukfenc” is. Kedvessé válik a templom, és menedékké a gyóntatószék. Szép a Szűzanya és szép Szent Fia: szép amit kér, és szép, amit véd: szép, amit az ég ad, és szép amit tőlünk kap, hiszen a miénk, az enyém, és a tied.

Balás Béla kaposvári püspök

OLYANOK AZ IFJAK, MINT A FACSEMETÉK...

Kalazanci Szent József gondolatai a nevelőkhöz

„Elégge tudja mindenki, hogy mennyire jelentős és elismerésre méltó szent tevékenység gyermekek tanítása, kiváltképp a szegényeké, hiszen ez az oktatás segíti hozzá őket örök üdvösségük eléréséhez. Amikor ismereteket közlünk velük, vagy vallásosság-ra neveljük és hittanra oktatjuk őket, egyaránt gondoskodunk testi és lelki jólétükről. Így ugyanazt a szolgálatot teljesítjük irántuk, amit őrzőangyalai látnak el.

(folytatás a 2. oldalon)

1956 ÖRÖKSÉGE

Az 1956-os forradalom és szabadságharc 50. évfordulójára emlékezünk. Mit jelent nekem ez az ünnep személyesen és miben látom az ötven évvel ezelőtti események jelentőségét történelemszempontból? – ezek a kérdések fogalmazódtak meg bennem, amikor e cikk megírására készültem. Az első kérdésre egyszerű a válasz. Mivel évekkal a forradalom leverése után, az ún. kádári konszolidáció alatt születtem, közvetlen emlékem nincs. Arra azonban határozottan emlékszem, hogy gyerekként feltűnt, nagyapám és a rokonság, amikor összegyűlt, mint valami titkot, úgy emlegette ötvenhatot, amiről nekünk gyerekeknek nem kell tudnunk. Nyolcadikos koromban már teljesen világos volt, hogy vallásról, történelemről, politikáról

máshogy beszélnek otthon és az iskolában, s bizonyos dolgokról az iskolában nem szabad szólni. Ekkor kezdtem megérteni, miért van az, hogy nemcsak a szűk családban, de a faluban az ismerősök is mindig forradalmat mondanak, míg a tankönyvben 1956 megnevezése ellenforradalom volt. A nyolcvanas évek közepén, egyetemistaként, már pontosan tudtam, hogy 1956, a forradalom oldalán van az igazság, és a rendszer, amiben élünk, ami mindezt ellenforradalomnak minősíti, hazugság. A rendszerváltás után mindez igazolódott is, én pedig néhány év múlva, amikor megnyíltak a korábban elzárt archívumok, ötvenhatos kutatásokra adtam a fejem.

(folytatás a 3. oldalon)

Újfehértói közösségi ház

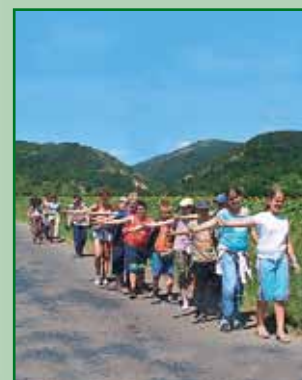
Ministráns zarándoklat Róma 2006

II. János Pál pápára emlékezünk

Hittantáborok, túrák

OLYANOK AZ IFJAK, MINT A FACSEMETÉK...

Kalazanci Szent József gondolatai a nevelőkhöz

(folytatás az első oldalról)

Ezen felül igen nagy segítséget nyújtunk a serdülő ifjúságnak, mert nem csupán a rosszat tartjuk távol tőlük, hanem a jó cselekvésre is épp ebben a korban tudjuk a legkönnyebben rábírnunk és fellelkesíteni őket, tekintet nélkül származásukra, vagy anyagi helyzetükre. Ez az a segítség, amellyel – mint köztudomású – oly kedvezően tudjuk átalakítani a fiatalokat, hogy a nevelés befejeztével már fel sem lehet ismerni, milyenek is voltak a nevelés megkezdése előtt. Olyanok az ifjak, mint a facsemeték: Könnyű a tetszésünk szerint arafelé fordítani lelküket, amerre akarjuk. Ám

de ha engedjük, hogy elfásuljanak, jól tudjuk, mily nehéz lesz már hajlítani őket, sőt néha teljesen lehetetlen is.

Ha a gyermekeknek, főleg a szegényeknek kellő nevelést adunk, ez nem csak emberi méltóságukat gyarapítja, hanem az emberi és a keresztény társadalomban is általános tetszést arat. Nagyon örülnek majd egyrészt a szülők, hogy a fiaikat ily módon a helyes útra vezettük, másrészt az államok vezetői is, mert derék alattvalókra és jó polgárookra tesznek szert, de legesleginkább az Egyház, mert érettebben és eredményesebben iktatódnak be annak sokágu életébe és tevékenységébe,

mint Krisztus szerető hívei és az evangélium megvallói.

Csakhogy sok szeretet, mérhetetlen türelem és mindenekelőtt mélyeséges alázatosság szükséges azokban, akik vállalják ezt a nagy gondosságot kívánó munkát. Így lesznek méltók arra, hogy Urunk – akit alázatos szívvel kérünk –, az igazság alkalmas munkatársaivá tegye őket, megerősítse nemes tisztességük betöltésében és végül majd mennyi jutalmával is gazdagítsa aszerint az ígélet szerint, hogy akik igazságra tanítottak sokakat, tündökölnek örökkön örökké, miként a csillagok. (Dán 12, 3)."

EGYHÁZI ISKOLÁKBÓL AZ EGYETEMIG, FŐISKOLÁIG

Valamennyi nevelési eszköz között különleges jelentősége van annak az iskolának, amely küldetéséből fakadóan, miközben kiműveli az értelmi képességeket, kifejleszti a helyes ítéletalkotást. A katolikus középiskolákban folyó munka színvonaláról a sikeres egyetemi, főiskolai felvételi eredmények tanúskodnak. A Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye területén működő 4 katolikus középiskolában az elmúlt tanévben érettségizett és sikeres felvételi vizsgát tett diákok száma a következőképpen alakult.

Az iskola neve	Sikeres érettségi vizsgát tett (fő)	Felsőoktatási intézményekbe jelentkezők (fő)	Sikeres felvételi vizsga (fő)	Arány (%)
Svetits Katolikus Óvoda, Általános Iskola Gimnázium és Diákotthon	44	43	41	96
Szent Imre Katolikus Gimnázium Általános Iskola és Kollégium	64	64	51, ebből 4 fő a papi hivatást választotta	80
Szent József Gimnázium és Kollégium	31	31	22, ebből 2 fő a papi hivatást választotta	72
Szent László Szakközépiskola Kollégium és Óvoda	138	135	103	80

A papi hivatást választották

Ebben az évben a következő fiatalok nyertek felvételt az egyházmegye papnövendékei közé: László Krisztián (Nyíregyháza), Mészáros Zsolt (Nyíregyháza), Nagy László (Nyíregyháza), Nagy Zsolt (Papos), Reznek Ádám (Nyíregyháza), Szél Barnabás (Debrecen), Törő András (Gesztéréd), Világos Miklós (Bácskatorpola), és Papp János (Újfehértó). Ők szeptemberben Vácott illetve Egerben kezdik a tanévet. Velük együtt egyházmegyénknek 24 kispapja van. Imádkozzunk értük, hogy elhatározásukban kitartsanak, és jól felkészüljenek a papi szolgálatra.

BARÁTI KÖR ALAKULT SZENT ERZSÉBET TISZTELETÉNEK ELŐMOZDÍTÁSÁÉRT

Nemzetközi Szent Erzsébet Baráti Kör alakult augusztus 3-án Sárospatakon, az Árpád-házi királynő szülővárosában. Szent Erzsébet születésének 800. évfordulója alkalmából, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia a 2007-es esztendő jubileumi évvé nyilvánította. A jubileumi év idén november 19-én, Szent Erzsébet napján Budapesten kezdődik, és 2007. november 19-én Sárospatakon Szent Erzsébet szülővárosában zárul. A most megalakult baráti kör, melynek koordinátora Dr. Kuklay Antal atya, a jubileumi év előkészítése mellett azon is fáradozik, hogy az Európa Parlament támogatásával mielőbb megalakulhasson a nemzetközi Szent Erzsébet kulturális út, amely összefogja mindazokat a helyeket Európa különböző országaiban, amelyek kapcsolódnak Szent Erzsébet életéhez, illetve ahol a szent tisztelete ma is él. A baráti kör várja mindazok jelentkezését, akik tenni akarnak Szent Erzsébet tiszteletének előmozdításáért.

Szent Erzsébet Iroda, 3950 Sárospatak, Szent Erzsébet út 15., Pf. 179.
Tel./fax: 47/314 107, tel.: 30/381 14 92, e-mail: spatak@enternet.hu
Irodavezető: Bodnár Boglárka

A Szent Erzsébet év programjai megtalálhatóak a www.szenterzsebet.hu honlapon.

SZENT ERZSÉBET-VETÉLKEDŐ KÖZÉPISKOLÁSOKNAK

Árpád-házi Szent Erzsébet és kora címmel történelmi vetélkedőt hirdet középiskolások részére az Árpád-házi Szent Erzsébet Történelmi Társaság, a sárospataki rk. plébánia, Római Katolikus Egyházi Gyűjtemény és a Magyar Nemzeti Múzeum Rákóczi Múzeuma. A szervezők a versennyel a 800 éve született Árpád-házi Szent Erzsébetre kívánják felhívni a figyelmet.

A vetélkedőn magyarországi és Kárpát-medencei középiskolás diákok vehetnek részt. A történelem iránt érdeklődő tanulók háromfős csapatokban mérhetik össze tudásukat. A versenyen való indulás feltétele egy hatnyolc oldalas dolgozat elkészítése, amelyben a diákok szűkebb és tágabb környezetük Árpád-házi Szent Erzsébetéhez és az Árpád-korhoz kapcsolódó történelmi emlékeit, tárgyait, eseményeit, hagyományait dolgozzák fel. A november 19-éig beküldött legjobb munkák készítői vehetnek részt a jövő márciusi középdöntőn. A 12 legjobb csapat részvételével 2007. áprilisában rendezik a vetélkedősorozat döntőjét Sárospatakon.

A szervezők a csapatok jelentkezését a felkészítő tanár és az iskola megjelölésével a következő címre várják:

Magyar Nemzeti Múzeum Rákóczi Múzeuma
3950 Sárospatak, Pf: 71.

edittamas@rakoczimuzeum.axelero.net

További információ: Dr. Tamás Edit +36 (47) 311-083 III-as mellék

1956 ÖRÖKSÉGE

(folytatás az első oldalról)

Történészként vallom, hogy 1956-os forradalom és szabadságharc a magyarság legfontosabb nemzetközi jelentőségű politikai tette volt a XX. században, melyet az egész világ elismer. Ugyanakkor mégsem olyan általánosan elfogadott ünnepe a magyarságnak, mint 1848 vagy az államalapítás. Mi lehet ennek az oka? Mi ötvenhat sajátossága, s milyen örökséget hagyott ránk?

1956 egyik sajátossága, hogy bár sokféle elképzelés, nézet megfogalmazódott akkor, volt néhány nagy közös cél, ami egybekovácsolta a nemzetet: a szovjet csapatok kivonása és a függetlenség helyreállítása, a kommunista diktatúra elutasítása a maga összes hazugságával, szabad választások és szabad véleménynyilvánítás, beleértve a vallásszabadságot is, valamint a nemzeti hagyományokhoz való visszatérés. A forradalom megmozgatta a magyar társadalom minden rétegét, ám a kibontakozást sokan sokféleképpen képzelték el. Október végén, november elején már kezdett kirajzolódni a politikai tagolódás. Négy jelentős bázissal rendelkező irányzatot különböztetek meg. A szervezkedés sorrendjében első volt Nagy Imre reformkommunista vonala. Második a Kéthly Anna nevével fémjelvezhető, újjászervezett szociáldemokrácia. A következő a népi-nemzeti „harmadikutasság”: ide tartoznak a népi írók, a Petőfi Párt néven újjáalakult Parasztpárt, valamint a Kisgazdapárt plebejus szárnya. A negyedik a polgári jobboldal: ide sorolom a Kisgazdapárt polgári szárnyát és a keresztény irányzatokat, amelyek épp csak elindultak a párttá szerveződés útján, a kereszténydemokraták és más katolikus-konzervatív csoportosulások. Az utóbbi, sokszínű tábor bizonyos történelmi késés jellemezte, miután ezt fejezte le leginkább a kommunista „szalámitaktika”, és a félelem okozta bénultságból 56-ban is csak lassan ocsúdtak. Elsősorban a börtönből kiengedett Mindszenty József érsek iránymu-

tatására figyeltek, akivel kapcsolatban sok félreértés él a köztudatban. A Mindszenty-féle politikai katolicizmus zászlóbontását sokan avították, a demokráciától idegen törekvésnek vélik, ám az egyház fő november 3-i rádiónyilatkozata – melyben „szociális érdekektől helyesen és igazságosan korlátozott magántulajdon” elvét hangsúlyozta – nem igazolja ezt.

A forradalom leverésekor a magyar társadalom kezdetben egységesen elutasította a ráerőszakolt megoldást, Kádárnak azonban néhány év alatt sikerült megosztani a nemzetet. Módszere „cukor és korbács”: előbb ígéretések, aztán brutális megtorlás, majd a hatvanas évek életszínvonal-politikájának eredményeként az ún. gulyáskommunizmus megvalósítása. A rendszer lehetővé tette ugyan az anyagi gyarapodást, de jórészt külső forrásokból, s nem kis mértékben a lakosság önkiszákmányoló életmódja révén (második gazdaság, „fusizás”). Kádár mindvégig igyekezett a forradalmat befeketíteni, emlékéit kiiktatni, de az mégis túlélte őt. 1956 a visszanyert szabadság ünnepe lett. Hogy mit jelent félelemben vagy szabadon élni, akkor értettem meg igazán, amikor kutatóként láttam, hogy milyen nehezen nyílnak meg, milyen nehezen szabadulnak félelmeiktől a forradalom egykori résztvevői néhány évvel a rendszerváltás után is. Igen tanulságos volt, amikor megkérdeztem nagyapámat, meséljen arról, mi történt a faluban 1956-ban, s azzal kezdte: „hát én voltam a nemzetőrparancsnok...” – s ezt én egészen addig nem is tudtam!

Egy ünnep körül a konszenzust elősegíti, ha régi, letisztult hagyományra épül. 1956-nak még nem alakulhatott ki ilyen hagyománya, viszont olyan politikai örökség, amit nem szabad eltékozolni. A nemzeti érdekekért való bátor kiállás, a szabadsághoz való ragaszkodás, és az összefogás, az egymásért való szolidaritás az utókor számára is követendő példa lehet.

Völgyesi Zoltán történész

Szent Imre ösztöndíj

A Katolikus Központi Alapítvány idén is pályázatot hirdet a Szent Imre-ösztöndíj elnyerésére. Pályázhat minden 9-12. osztályos középiskolás, vagy felsőoktatási intézményben nappali tagozaton, első diplomás képzésben résztvevő, magyarországi tanintézményben tanuló katolikus fiatal. Az ösztöndíjra pályázni kizárólag pályázati űrlapon lehet. A pályázatokat 2006. szeptember 25-ig kell benyújtani postán a Katolikus Központi Alapítvány címére.

A pályázatok elbírálása elsősorban a tanulmányi eredmény, az egy főre jutó jövedelem, a testvérek, eltartottak száma, a hitoktatásban és a közösségi életben való részvétel alapján történik. Döntés és kiértékelés decemberben várható.

aBővebb információ és pályázati űrlap: <http://uj.katolikus.hu/cikk.php?h=607>

JUHÁSZ IMRE ATYA VÁLASZOL

„A közelmúltban idegen emberek sátrat állítottak fel városunk főterén, és több este hangos zenés ábitattal, 3-4 órán keresztül dicsőítették az Istent, nagyon szépen beszéltek Jézusról. Sok fiatal és felnőtt ember vett részt ezeken az alkalmon, ingyenes koncerteken. Plébánásunk, vasárnap mégis ellenük prédikált, pedig hát semmi rosszat nem mondtak. Mindegy milyen vallásúak vagyunk, egy Istent imádunk. Vagy netán tévedek?”

Visszafelé haladok a válasszal: 1. Jól sejti, igen téved. Ma hazánkban csaknem kétszáz, cégbíróson bejegyzett, különböző elnevezésű vallási közösség működik és hirdeti a maga tanait. Amit 10 állít, 25 tagadja, vagy amit másik 40 tanít, annak másik 80 mondja az ellenkezőjét. Melyik lehet az igazi?

Az egy Istenhez nagyon sok út vezet, a vallások egyfajta utat kínálnak fel, de ha józanul megfontoljuk, nem lehet mindegyiknek mindenben egyformán igaza.

Melyik tanítja tévedésmentesen és hitelesen a teljes igazságot? Ez itt az első nagy kérdés. Számunkra Jézus az „út, az igazság és az élet”, és senki sem juthat az Atyához, csak általa, és az Ő tanításának megvalósítása által. Jézus földi életében nem vallásokat alapított, hanem Isten végeleges üzenetét tárta fel. Halála és feltámadása után viszont nem „akárkinek”, hanem az apostoloknak jelent meg többször is, mert őket választotta ki arra, hogy elvigyék az örömhírt a föld végső határáig minden nép számára. Pünkösdkor ugyanezekre az apostolokra szállt rá a Szentlélek, és tette őket teljesen alkalmassá a jézusi missziós parancs hirdetésére. Ők továbbadták a lelki hatalmat a püspököknek és munkatársaiknak a papoknak, diakónusoknak, és így ma az ortodox Krisztus igaz egyházához, akinek hite és erkölcsi értékrendje a leginkább megegyezik az apostolokéval. Ezt a legteljesebben a római katolikus egyházban ismerhetjük fel. Ezért ha elfogadjuk azt a tényt, hogy Jézus ezt az egy vallást „alapította”, akkor minden más csak töredéke lehet a teljes igazság hirdetésének.

Maga az Úr Jézus óva int és figyelmeztet: „Sokan jönnek az én nevemben.” Szt. Pál apostol pedig még radikálisabban visszautasítja azokat, akik apostoli megbízatás nélkül, hamis tanokkal megtévesztik az embereket.

2. Ami az ingyenes koncertet illeti, az sem volt más, mint sok-sok jóhiszemű ember odacsődítése, vallási áttérítése a gyülekezetbe. Aki naivul elment és ott volt, mélyszéles felháborodással számolt be erről, becsapva érezte magát, mert a koncert szünetében lehetett beiratkozni a gyülekezetbe.

3. Valóban sok szépet és jót lehet beszélni a Szentírásról idézve és Jézusra hivatkozva. Azonban a kereszténység nemcsak szép beszédből áll. Jézus az utolsó vacsorán megalapította az Oltáriszentséget. Náluk nincs Oltáriszentség. Húsvétkor az apostoloknak átadta a bűnbocsátás hatalmát, ami a gyónásban válik valóra. Ők nem szöveget gyónni.

A házasság ott nem szentség, az egyházi hozzájárulás az ön fizetésének v. nyugdíjának 10%-a, mert a mózesi törvény ezt írja elő.

4. Összegzőképpen megállapíthatjuk, hogy ma nagyon sokan hivatkoznak Jézus Krisztusra és a Bibliára, ami nem baj, de Jézusra és az apostolokra visszamenő folytonosság csak a katolikus egyháznak van. Lehet, hogy ezekben a szektákban modern hangzású énekekkel dicsőítik az Istent, és jó az ember hangulata tőle, nem úgy mint a miséken, de Hunyadi, Rákóczi, Széchenyi a Boldogasszony Anyánk dallamára tette azt, amit megkövetelt az ő katolikus hite és a magyarsága. Lehet valami régi, mint a 2000 éves katolikus egyházunk, de az biztos, hogy nem elavult, és tévedhetetlen hit és erkölcs dolgában.

Szeretettel: Juhász Imre atya

Levelezési cím:

Juhász Imre atya

4561 Baktalórántháza, Köztársaság tér 1.

Ebben az évben a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia által a nemzet lelki megújulásáért meghirdetett imaév során az 1956-os forradalom és szabadságharc ötvenedik évfordulójára, valamint a nándorfehérvári diadal 550. évfordulójára emlékezünk. Ebből az alkalomból az „Örömhír” ez évi számaiban Az '56-os események élő tanúi címmel interjúkkal emlékezünk meg az '56-os eseményekről.

AZ 1956-OS ESEMÉNYEK ÉLŐ TANÚI

„Félelemben élni”

A félelem, ha mélyen beleívódik az ember lelkébe, nem törli ki azt onnan semmi. 50 évvel a megtorlás után, ma is sokan elhallgatják a nevüket, fotót, még helységnevet sem közölhetünk. Ennyi év után sem bíznak abban, hogy nem lesz bántódásuk, féltik családjaikat, unokáikat. Így van ez a jelen esetünkben is. A nyolcvan éves J. bácsitól a félelmet már senki sem tudja elvenni, magával viszi a sírba. Kimérten, megfontoltan, szavait megválogatva válaszol a kérdésekre. Ki tudja, hányszor mondta már el gondolatban ugyanezt, keresve a békét, a megnyugvást..., a választ.

A forradalom előtt, 1956. október 20-án, a szegedi József Attila Kör új kormányt, új pártvezetést, a szovjet csapatok kivonását követelte. A budapesti Műszaki Egyetem diáksága pedig 16 pontból álló programot fogalmazott meg és tüntetésre hívott fel mindenkit a követelések teljesítése érdekében. Október 23-án, a forradalom napján a diákság, a munkásemberek, valamint a főváros népe Bem József szobrához igyekezett, ahol megszületett a forradalom jelképe: a lyukas nemzeti színű zászló, amelyből kivágták a szovjet típusú címet. A több mint 200 ezres tömeg ekkor a Kossuth térre indult...

Sajnos a fegyvertelen tüntetők vonulását megtörte a puskaropogás. És kitört országosan a forradalom, amely sok emberáldozatot követelt. A forradalom, amely bár csak tiszavirág életű volt, de kimondta Magyarország semlegességét. A forradalom, amelyet *Mindszenty József* esztergomi prímás „nemzeti szabadságharcnak” nevezett.

November 4-én hajnalban, a szovjet hadsereg nagy erejű támadást hajtott végre Budapest ellen és néhány nap alatt felmorzsolta a hősiesen védekező felkelők ellenállását. Mindezek után pedig a lassan megnyugvó közhangulat lehetővé tette, hogy az élet kezdett visszatérni a rendes kerékvágásba.

Vagy talán mégsem? Vajon elfelejtették az emberek azt a néhány napot? A megtorlás vidéken nagyobb városokban és falvakban is bekövetkezett. Kisebb falvakban a kulákokat, a nagyobb vagyonnal rendelkező családokat, gazdákat tartották rettegésben évekig. A félelem, ha mélyen beleívódik az ember lelkébe, nem törli ki azt onnan semmi. 50 évvel a megtorlás után, ma is sokan elhallgatják a nevüket, fotót, még helységnevet sem közölhe-

Forrás: internet

tünk. Ennyi év után sem bíznak abban, hogy nem lesz bántódásuk, féltik családjaikat, unokáikat. Így van ez a jelen esetünkben is. A nyolcvan éves J. bácsitól a félelmet már senki sem tudja elvenni, magával viszi a sírba. Kimérten, megfontoltan, szavait megválogatva válaszol a kérdésekre. Ki tudja, hányszor mondta már el gondolatban ugyanezt, keresve a békét, a megnyugvást..., a választ.

Erről kérdeztünk meg olyan keresztény embereket, akik átélték '56 fájdalmait és borzalmait.

Megszólt a csengő és egy mosolygós, korát meghazudtoló, ősz hajú nagypapa nyit ajtót. A szívélyes fogadtatás után, az asztalhoz ülve a tornácon, elhangzik a bűvös szó, amely egy számjegy: 56! A mosoly megszűnik, a nyílt és tiszta tekintet pedig üvegessé válik. Megdőbönt csend, majd egy hangos sóhaj. Szinte az élet lüktetése is megáll egy pillanatra. És lassan megszólal a remegő hang, amely jelzi: mintha csak tegnap történt volna...

– Már több évtizede a történeteknek. Négyen voltunk testvérek, de ma már sajnos csak én viszek virágot a temetőbe, leróva a hálát és a kegyeletet szüleim sírja előtt. Ők kereskedők voltak. Ezért hamar földönfutókká lettünk, hi-

Forrás: internet

szén kulákoknak minősítettek bennünket... de bíztunk a Gondviselésben. Hiszen: „Az Istenszeretőknek minden a javukra válik.” – kezdi a visszaemlékezést J. bácsi.

– Miután 1949-ben házasságot kötöttem, olyan munkakörben dolgoztam, ahol szembesültem az '52-es nagyfokú deportálás fájdalmas tényével. Járv a országot mindig csak azt láttam, hogy gyerekek és felnőttek egyaránt juhot és tehenet legeltettek. Még azt is megszabták, hogy mennyit kell dolgozni. Többen laktak „tákolmányokban”, és ha valaki beteg lett közülük, ha nem tudott dolgozni, akkor nem kapta meg a fejadagot, hanem a többiek osztották meg vele az ennilót. Szörnyű volt ez a tudat és ez a látvány – emlékezik vissza.

Az idő múlásával '56-ban, mivel el mertem mondani saját véleményemet, eljött hozzánk a rendőrség. Feldúlták a lakást, én pedig Budapestre menekültem. A házkutatás során a rendőrség elrejtett egy pisztolyt, és ez indok lett vol-

na a letartóztatáshoz. De a ház felújítása során előkerült a fegyver. Sikerült „megszabadulni” tőle, így elkerültem a bebörtönzést. Mindezt onnan tudtam meg, hogy a következő házkutatás alkalmával keresni kezdték a fegyverüket. A Gondviselés akkor is velünk volt. Ha akkor nem történik meg a lakásfelújítás, megölték volna. – J. bácsi tekintete mindent elmondott.

Sajnos, azonban az éjszakák sohasem teltek nyugodtan, sokszor az emberi fájdalom, félelem és a családtagok iránti aggodás könnycseppjei áztatták a párnámat. Sokszor előfordult, hogy kora hajnalban ránk-ránk törték az ajtót, és számon kértek bennünket. Szörnyű volt ártatlanul úgy állni a saját lakásom bejáratánál, hogy nem tudtam, mikor visznek el otthonról úgy, hogy viszontláthatom-e még a szeretteimet?

'56-ban többször szembesültem azzal, hogy egy rokont börtönbe zártak, egy jó barátot agyonverték, a szomszéd veséjét levették. Ezek az emlékek azóta is árnyékként vetődnek az életemre, és úgy tudom, ezzel a keserűséggel nem vagyok egyedül.

Mindig is igyekeztem elfelejteni a megtörtént eseményeket, de mély nyomot hagyott a lelkemben. A seb azóta begyógyult, de a heg örökké látszani fog!”

Erről beszélt az az idős, bölcs néni is, aki 1956-ban Budapesten egy családnál dolgozott, mint nevelőnő. Két kisfiút tanított és vezetett a jó úton. Nővére, aki a II. világháború után kimenekült Amerikába, szerette volna maga mellett tudni a hűgát is. Mivel helyette egy pénzes család hagyta el az országot, ezért szót emelt az igaz-

Forrás: internet

zságtalanság ellen. Az ügy tisztázása miatt végül az Andrassy út 60. alatt kellett megjelennie. És ekkor könnyeivel küszködve, a néni idézte egy íróasztal mögött ülő úr mondatát: „Hölgyem! Kérem, fejezze be, mert csak egy gombnyomás és a Duna halai fognak jóllakni önnel.” Letekintettem a lábam alá és megpillantottam egy csapóajtót. A daráló ajtaját.” És ekkor a néni sírni kezdett. Ezt a képet nem tudom kitörölni, mai napig nyomaszt a félelem. Akkor bizonyos emberek bármit megtehettek büntetlenül. Nem értem, egy ember hogyan képes ekkora kegyetlenségre! Ki tudja, hányan voltak, akik hasonló helyzetbe kerültek azért, mert az igazság útján jártak.

Nem tudjuk, mi mindenen mentek ke-

resztül abban az időben az emberek, de nem szabad elfelejtenünk, amit egyszer egy szentéletű ember mondott: „A múlt és a jelen csupán csak eszközünk, célunk csakis a jövődő!” '56 a múlt, de nem tűnt el csillaga nyomtalanul, mert ma is világít az emberek oly sokszor könnyes szemeiben, jelezve, hogy építjük a jövőt, vagyis az Isten országát. Mi, keresztények hisszük, hogy az „Isten országa” megvalósulhat a megbocsátás és a szeretet által, ha, az újrakezdést és a felemelkedést jelenti magyar nemzetünknek.

Lengyel József
káplán

MAGYAR MIATYÁNK

Mi Atyánk, ki vagy a mennyekben,
Tarts meg minket szeretetben,
Áldott Szemed ne vegyed le rólunk,
Akkor se, ha méltatlanul szólunk.
Tudjuk, sokszor panaszos az ajkunk,
Kereszt súlya nyomokat hagy rajtunk.
Bűneinket ne ródd fel, óh nekünk,
Rég fizetett érte magyar népünk.

Szenteltesd meg a Te neved,
A bölcsőinktől a sírunkig Teveled
Igaz, magyar hitben megmaradjunk,
Magyar voltunk mellett hitet valljunk,
Ne foghasson rajtunk, mi idegen,
Áruló közöttünk sohase legyen.
Hű gyermekként kövessünk Téged,
És örökké áldjuk Szent Nevedet.

Jöjjön el a Te országod,
Legyen velünk atyai jószágod,
Minden magyar szerte e világban,
Térdre hulljon hálaadó imában.
Add, hogy egymás kezét megtaláljuk,
Kopogtató testvért ki ne zárjuk.

Fülünk úgy figyeljen magyar szóra,
Mintha hozzánk Édesanyánk szólna.
Legyen meg a Te akaratod,
Harangok hirdessék diadalod,
Jóság lakjék magyar szíveinkben,
Örömed teljék gyermekeinkben.
Add, közülünk egy is el ne vesszen,
Minden útjuk Tehozzád vezessen.
Magyar honban, idegen világban,
Tartsd meg őket örök magyarságban.

Add meg a mindennapi kenyerünket,
Lágy eső öntözze földjeinket,
Éltető Nap arany napsugára
Áldást hozzon a magyar hazára.
Szőlőtől roskadjon minden hegyhát,
Virág nyíljék, merre csak szem lát.
Legyen bőség halakban, vadakban,
Gyermekáldás a magyar falvakban.

Bocsásd meg a bűneinket,
Kínzó súlyuk régen gyötör minket,
Szent Orcádat fordítsd felénk végre,
Engeszteljen népünk szenvedése.

Tisza táján nagy hontalanságban,
Fényes Erdélyben és Vajdaságban.
Simogasd meg fájdalmas orcánkat,
Őrizd, védjed magyar hazánkat.
Ne vígy minket a kísértésbe,
Zárj bennünket jószágos Szívedbe,
Adjál nekünk édes békességet,
Barátunknak minden nemzetséget.
Add, hogy minden népek világában
Gyarapodjunk javakban és számban.
Magyarságban legyünk bátrak, hűek,
Bajban sohse legyünk kishitűek.

Tied az ország, a hatalom, a dicsőség,
Mindenható hatalmas istenség,
Kérünk, hallgasd meg esdeklő szavunk,
Lássad, milyen nagy szükségben vagyunk.
Széttépett honunkban népünk zokog,
Megkínzott arcunk könnyektől ragyog.
Hallgasd meg bús, könyörgő imánkat,
Óh, add vissza nagy magyar hazánkat.
Ámen.

NORBI

„Szerettek-e engem? El tudtok-e fogadni egy hétre, annak ellenére, hogy nagyon rossz vagyok, hogy mások lemondtak rólam, hogy akaratom ellenére bosszúságot okozok majd?” Norbi tisztában volt a helyzetével, hiszen egy egész iskola lemondott róla, ő mégis vágyott a gyerekek közé.

Nyári táborozások, kirándulások, élmények teszik a megérdemelt feledhetetlen, vídám pontot a tanév végére egy tanuló számára. Igaz, ez a lehetőség nem mindenkinek adatik meg, és szívem szerint inkább megspóroltam volna ezt a beszámolót. De szólunk arról is, ami kevésbé tetszik nekünk, ami kellemetlen ránk, keresztényekre nézve is, akik a legfőbb parancsot, a szeretet parancsát hirdetjük és gyakoroljuk.

Végeláthatatlan beszámolót lehetne írni az egyhetes bogácsi táborról, kirándulásainkról, túrákról, játékokról, de most egyetlen szóból áll írásom címe: Norbi.

Tanév kezdetekor, egy új közösségnek legalább fél évre van szüksége ahhoz, hogy igazi közösség kezdjen kialakulni. A mi táborunkban – ahová más-más iskolából, családból érkeztek a hittanosok erre a formálódásra mindössze egy hét állt a rendelkezésünkre megspékelve egy problémás gyermek, Norbi jelenlétével. Már most elárulom, próbálkozásunk sikerrel járt, többek lettünk általa. Jelenléte biztosította mindannyiunk számára a kimeríthetetlen, a tűrőképesség határán túli, mégis valahonnan erőt kapó tolerancia gyakorlását a hét minden napjára.

Egy nehéz gyerek

A hátrányos anyagi és szociális körülmények között négygyermekes családban élő 13 éves Norbinak nehéz az élete. Először csak a kirándulásokból zárták ki. Hittanórákon néha megjelent, sokszor kifogásokkal magyarázva a korábbi távollétét, de tudta, hogy hozzánk bármikor jöhet. Nem küldtük el, csak azért mert túllépte a hiányzási kereket. Két évvel ezelőtt is saját felelősségünkre magunkkal vittük egy hittantáborba, bár ennek sikerében az édesanyja nem bízott. Akkor sajnos már az első nap beigazolódott az édesanya aggodalma, de Norbi kapott még egy esélyt.

Két évvel később

Norbi családi körülményei azóta tragikusabbá váltak, ez agresszívvá, és iskolatársaira nézve veszélyesebbé tette. Néhány hét pszichiátriai kezelés után már orvosi igazolás is alátámasztotta a pedagógusok döntését, az osztálytársai szüleinek köve-

telését, az intézményből való kizárásáért. Mindenki megnyugodott, de Norbinak ez óriási terhet jelentett. Nem játszhatott a társaival, tudatosodott benne, hogy alkalmatlan arra az életre, amire a többi gyermek.

Nem szándékom és nincs jogom ítélkezni a pedagógusok fölött, akiknek még 20 másik gyermek értelmi képességének fejlődésével és testi épségével kell törődni nap mint nap. Inkább a mi felelősségünket emelném ki, amit a kereszténységünkkel, a szeretet parancsának hirdetésével szintén vállaltunk, és amivel tartozunk az ehhez hasonló, a társadalom peremére szoruló embereknek.

Norbi a hittanórát is elkerülte. Nem bízott már senkiben, de ahogyan közeledett a tanév vége, újra megjelent a templomban, és rendszeresen járt három testvérével a misére. Sejtettük, mi a terv. Szeretett volna újra velünk tartani a táborba. Ekkor már

tudtunk a rendszeres orvosi kezelésről, az agresszivitásáról, és mi tagadás, két év óta nagyobb és erősebb lett. Tudtam, ezzel óriási felelősséget vállalunk, de nem volt más lehetőség. L. József atyával – aki lelki vezetőként kísért el bennünket a táborba – közösen döntöttünk.

Nem adtuk fel

Nehéz napok voltak. Ahogyan ez lenni szokott, a gyermekek hamar megtalálták a közösség gyenge pontját, Norbit, akit mindenért okoltak, felnagyítva kisebb-nagyobb vétségeit. Hozzá kell tennem, néhány gyermek szintén megérte a pénzét. A tűrőképesség és a józan ész határát többször magasan túllépve már-már megfogalmazódott bennünk, hogy idő előtt hazavisszük. Egyetlen esélye a mindenkorai újrakezdés volt, napjában többször is, de ebben eleinte a társaira nem számíthatott. Figyelmeztettük, éreztettük vele, ha továbbment a kelletnél, de nem büntettük, nem vontuk meg a játéktól, a társaitól. Helyette szeretetet, törődést, megbecsítést, esélyt kapott az újrakezdésre naponta több alkalommal is. Ezt látták a gyerekek is, és anélkül, hogy köteleztük volna őket, elfogadták.

Ma nem voltam rossz...

Nem volt tudatos, előre meghatározott, szempontok szerint értékelt, büntetést kiosztó nevelési módszer. Szigorúak voltunk, de szerettünk. A harmadik napon már a gyermekek is elfogadták egymást, kirándultunk, túráztunk és a kezdeti nehézségeket elfelejtettük. Nagyon jól éreztük magunkat. A hét utolsó napján este a táborútnál Norbi csendesen megjegyezte: „Ma nem voltam rossz”. Nekünk már fel sem tűnt, de ő tudta, mekkora utat tett meg. És nagyon sajnáltam, hogy itt vége, hogy holnap visszakerül abba a közösségbe, ahol kizásztják, és azon tűnődtem, mi lett volna, ha ez a hét itt nem ér véget? Nem mondom azt, hogy ez a hét volt az etalon, de nekünk ettől volt szép, értékes, emlékezetes, több, mert szerettünk, harcoltunk, elfogadtunk, és ha kellett, előlről kezdtük együtt a gyermekekkel. Norbinak egyetlen esélye volt, hogy megfeledezve kizásztottságáról egy kicsit érezze a feledhetetlen játékot a vele egykorú gyermekekkel. Mert ezen a héten egy volt a többi között. És a hét elején feltett kérdés van-e értelme egy hétnek, amikor otthon előlről kezdődik minden: a kiközösítés, a kizárás, a magány, a gyógyszeres kezelés... készek voltunk a válasszal: Megérte!

„Szeretsz engem?” (Jn.21,16)

Eszembe jut Jézus Simon Péterhez intézett kérdése: „Szeretsz engem?” Ugyanezt felteszik az embertársaink is, feltette Norbi is a megjelenésével. Szerettek-e engem? Táborozáskor, kirándulásokkor a hasonló, de kevésbé veszélyes, egyszerű magatartászavaros gyermeket is kiemelik a pedagógusok a közösségből, mondván „Te rossz vagy, nem érdemled meg”, „Veszélyes vagy”. Igen, ki kell emelni, de azért, hogy egy kicsit jobban szeressük a többinél, mert kevesebb jutott neki otthon, az iskolában, nincs, amiért érdemes jónak lenni. Felmerül a kérdés: mit teszünk mi, akik a hitre nevelünk? Adunk-e esélyt a nehezebb képességű magatartászavaros gyermekeknek?

Legyünk hát többek, merjünk szeretni, elfogadni a legrosszabbat, a leggyengébben teljesítő gyermeket is. És tegyük fel a kérdést: Valóban többek vagyunk-e, mint ahogy azt rendre hirdetjük? Méltók vagyunk – e a szeretet parancsának hirdetésére? Erre már mindenki helyett nem válaszolhatok.

„Szeress áldozattal, szeress kifogyhatatlanul! Ne hagyd magad legyőzni a nehézségekkel közönnyel és a sikertelenséggel. Szeress, és jobb lesz a világ.” (Prohászka O.)

Kovács Ágnes

LÉLEKTŐL LÉLEKIG

I. Örömhír Gyerekklub Nyári Tábor

2006. július 10-12. Nyíregyháza, Magyarok Nagyasszonya Plébánia

Szeptemberben immár harmadik évét kezdi az Örömhír Gyerekklub a nyíregyházi plébánián. Az Örömhír újság megindulásával a második évtől

egyházmegeivé nőtte ki magát, hiszen levelező tagozata által 15 gyerekkel levelezünk szerte az egyházmegeiben. Ezért megfogalmazódott a gondolat, hogy jó lenne egy nyári Örömhír Gyerekklub tábor, ahol találkozhatnak azok, akik egész évben minden pénteken Oti néni körül serénykednek, és azok is, akikkel csak levélben ismerkedhettünk meg. Az együtt töltött idő alatt (az állatkertben, a kézműves foglalkozásokon, az udvari játékban, a játszótéren és még sorolhatnánk), főleg erre

fektettünk hangsúlyt – Isten, önmagunk és társaink megismerésére. A személyesség talán a mai társadalom legnagyobb hiánya, a mi feladatunk pedig, hogy ezt a személyes Istent közvetítsük lélektől lélekig.

Tamaskovicsné Tóth Otília

MAJDNEM

Kati nyara egészen jól kezdődött. Azért csak egészen, és nem teljesen, mert hát ott, a bizonyítványosztásnál, volt egy kis baki, egy kis malőr, amin lehetett gondolkodni. Majdnem kitűnő lett. Majdnem. Ez volt az a szó, ami meghatározta, hogy csak egészen lett a teljesen helyett. Ami pedig még nyomasztóbbá tette ezeket a félig szócskákat, az az volt, hogy csak egy négyese volt. De nem ám énekből, rajzból vagy netán testnevelésből, amire azt is mondhatná, hogy hát, nem tudok jól énekelni, vagy futni, vagy rajzolni. Magatartásból kapott négyest.

Erre kereste a megoldást napokig, álmatlan éjszakákon, míg egyszer csak ott találta magát az Örömhír Gyerekklub nyári tábo-

rában. És ebben a táborban nagyon sok mindent megtanult – akár Istenről, akár pedig önmagáról legyen szó. Megtanulta a legfontosabbat: Isten személyesen szerető Isten, aki mindenkit úgy fogad el, amilyen, és ha valaki ezt a személyesen szerető Istent önmagába fogadja, az egész élete is megváltozhat. Kibékült önmagával, Istennel és a környezetével.

Így hát ezzel a lélekkel várja most a szeptemberi iskolakezdést, és nektek azt tanácsolja, olvassátok el az ifjú Dániel történetét a Bibliából, és figyeljétek meg, ő hogyan viselkedett egy idegen országban. Ha elolvasod a megjelölt igeszakaszokat, talán neked is segítséget nyújthat az iskolai viselkedésben.

1				
2				
3				
4				
5				
6				
7				

**KI Ő?
HA ÖSSZEOLVASOD
A SÖTÉT KOCCÁKBAN
A BETŰKET,
MEGKAPOD EGY
SZEREPLŐ NEVÉT DÁNIEL
KÖNYVÉBŐL!**

1. Elnyelte a nagy „hal”
2. Pinokkió is ez volt
3. Valami, ami körülvesz
4. Nem ekkor
5. Hártyásszárnyú zümmögő
6. Filmszínház
7. A föld is ezt teszi

RAJZPÁLYÁZAT

Az oroszlán minden korban erőt, hatalmat jelképezett, így lett fogalom, mint az állatok királya, de a királyok állata is volt.

Keressétek ki az 1 Kir 10,18-20-at! Próbáljátok meg lerajzolni, hogy milyen trónt készített a király! Küldjétek el nekünk a rajzot, és ha még azt is megírjátok, hogy ki is volt ez a király, értékes jutalomban részesültök!

Beküldési határidő: 2006. október 31.

Cím: Tamaskovicsné Tóth Otília, 4400 Nyíregyháza, Lengyel u. 5.

Az előző szám nyertesei:

Balla Rita Nikolett, Debrecen

Juhász Dóra, Ramocsaháza

Meczner Máttyás, Mérk

Magdus Andrea és Sándor, Újfehértó

A rajzpályázat nyertesei:

Kiss Ádám, Záhony

Dániel 1. fejezet Az első próba az iskolában	Mit határozott el Dániel (8. vers)?
Dániel 2. fejezet A király álma	Miben kért segítséget Dániel a barátaitól? (18. vers)
Dániel 3. fejezet Az aranyosztor	Miért mertek a fiúk szembeszegülni a király parancsával? Mi lett a fiúk helytállásának eredménye?
Dániel 4. fejezet A király megőrül	Mi lett a király felfuvalkodottságának eredménye?
Dániel 5. fejezet Író kéz a falon	Miért büntette meg Isten a királyt?
Dániel 6. fejezet Az oroszlánok vermében	Mit tett Dániel, miután megtiltották, hogy imádkozzon? Miért nem szaggatták szét Dánielt az oroszlánok?

LÉLEK AZ, AMI ÉLTET – RÓMA 2006

Lélek az, ami éltet – Spiritus Vivificat, ezt tette meg a CÍM (Coetus Internationalis Ministrantium) – a Nemzetközi Ministránszövetség – a római zarándoklat mottójává, majd az Országos Ministráns Bizottság kiegészítette azt: „A Lélek élteti a ministránszolgálatot, és éltesen minden ministráns is a szolgálatában!” gondolatával.

Egyházmegyénkből 45-en indultunk útnak Hevele Ferenc káplán, Kocsis Gábor káplán, és Kardos György hitoktató kísé-

reben Debrecenből. Már az indulás sem volt hétköznapi, hiszen a forgalmas út mellett Bosák Nándor püspök atyával együtt imádkoztunk, ellátott lelki jó tanácsaival, majd az ő áldásával indultunk el. Szinte mindannyiunk számára ez volt az első „nagy utazás”.

A római nemzetközi ministránszarándoklaton 13 és 20 év közötti 48 000 ministráns fiú és lány vett részt. Magyarország, va-

lamint a határon túli régiók mintegy 1900 magyar fiatalall képviseltette magát Rómában.

Az első napon a Rómába zarándokolt fiatalok szentmisén vettek részt, amelyet a római Szent Péter téren tartottak meg. A következő napon került sor a pápai misére.

A reggeli órákban összegyűlt tömeg már izgatottan várta XVI. Benedek pápa érkezését. A pápa nyitott pápa-mobilon érkezett meg, majd körbe ment a fiataloktól hangos

főtéren. Mikor megpillantották a Szentatyát a ministránsok sikitva ugrottak egymás nyakába, csakhogy egy kicsit is láthassák őt. Felejthetetlen élmény maradt azok számára, akik megpillantották. Mikor később a Szentatya fellépett az emelvényre, hatalmas tapsvihar és ujjongás fogadta, majd a lelkes fiatalság együtt kezdte el harsogni: „Benedetto”. A zarándoklaton részt vett közel 48 000 mi-

nistráns együttes éneklését a pápa hatalmas boldogsággal fogadta. A tikkasztó hőség ellenére nagyon jó volt a hangulat. A Szentatya magyar nyelven köszöntötte a magyar nemzetiségű fiatalokat: „Szeretettel köszöntöm a magyar ministránsokat, akik szép számban vannak jelen, és mindegyik egyházmegyét képviselik. Az oltárszolgálat méltó végzése egyben tanúságtétel, apostolkodás is. Legyetek Krisz-

tus tanúi az oltár közelében.

Szívből adom apostoli áldásomat. Discertessék a Jézus Krisztus.” – és hasonlóképpen a más nemzetiségű ministránsokat is. Minden nemzet ujjongással fogadta a saját anyanyelvükön megszólaló pápát. Kicsivel később kezdetét vette a szentmise.

A különböző nemzetiségű fiataloknak más-más színű kendőjük volt, hogy könnyebben tudják követni, ki hova tartozik. Nagyon nyitottak voltak egymás felé az emberek, szívesen beszélgettek, ismerkedtek egymással. A legtöbben elcsérték kendőjüket. A ritka színűeknek nagy értékük volt, köztük a narancssárga magyar sálnak is.

A pápai mise után a magyarok közösen egy magyar misén vettek részt a Santa Maria dei Angeli-templomban, ahol Bosák Nándor, a Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye püspöke mondott szentmisét. A püspök atya jelenléte különösen sokat jelentett nekünk, hiszen ő a mi főpásztorunk, és büszkéek voltunk arra, hogy őt bízták meg ezzel a szolgálattal. A szentmise felajánlasi részében minden egyházmegye képviselője felajánlotta az egyházmegyéje ministránsait Istennek.

A szertartás után minden csoport a magával vitt kis lángdarabot elhelyezte azon a vásznon, amelyet erre az alkalomra készítettek. A sok kis lángdarabból összeálló lángnyelv jelképezte az összetartozásunkat.

Szabó Dávid
Mikepércs

A DEBRECENI EGYETEMI LELKÉSZSÉGRŐL

Az országsszerte megalakult egyetemi lelkész-ségek sorába kapcsolódott be egyházmegyénk is, amikor 2001 őszén főpásztorunk megbízta Ireneusz Wysokinski domonkos szerzetes atyát a Debreceni Római Katolikus Egyetemi Lelkészség gondozásával. Irek atya 6 éven át nagy lelkesedéssel és odaadással szólította meg az egyetemista, főiskolás fiatalokat és hívta meg őket Krisztus megismerésére és a vele való közös életre. A domonkos atya rendi dispozició következtében Budapestre kerül, szolgálatát megköszönve az egyetemista fiatalok lelki gondozását püspök atya ez év szeptemberével rám bízta.

A feladat óriási. Debrecenben mintegy 28 000 fiatal végzi tanulmányait a különböző egyetemeken és főiskolákon. Nagyon sokan érkeznek vidékről, kiszakadva régi környezetükből és szívükben a vágygal, hogy a tanulás mellett barátságokra és igazi közösségi élményre is szert tegyenek. Ismerve a felsőoktatási léghört tudjuk, hogy mennyi-

re nehéz egy keresztény fiúnak – lánynak megélnie hitét, vallásos életét egy olyan környezetben, ahol uralkodik a szabadosság, és vallásosságáért éles kritika éri. Szükség van tehát az egyetemi lelkészség szolgálatára és annak további megerősítésére. Ismerkedve a feladattal XVI. Benedek pápa szavai jutnak eszembe, melyeket beiktatási beszédében mondott a fiataloknak: „Veletek, kedves fiatalok, az Egyház és az emberiség jövője és reménye, veletek is folytatni akarom a párbeszédet, figyelve várakozásaitokra, azzal a szándékkal, hogy segítsék nektek abban, hogy mind teljesebben találkozzatok az élő és örökkön ifjú Krisztussal.” A Szentatyának ez a mondata fogalmazza meg azokat a vágyakat, elképzeléseket, melyekkel elkezdtem ezt a szolgálatomat. Először is szeretném, ha megéreznék a fiatalok, hogy valóban kedvesek ők az Egyház, Krisztus számára és felfedeznék felelősségüket a jövő iránt. Párbeszédre szeretném meghívni őket, hogy bátran és

nyitottan beszéljünk személyes, társadalmi problémáinkról, nehézségeinkről, együtt keresve a megoldási lehetőségeket. És természetesen szeretném, ha találkozásaink egyre közelebb vinnének mindnyájunkat az örökkön ifjú Krisztushoz, jó barát-ra találva benne. Első lépésként szeretném megtalálni azokat a munkatársakat, akik szívesen segítségemre lesznek ebben a feladatban, majd pedig konkretizáljuk a feladatokat, tennivalókat. Ami már biztos:

Tanévnyitó szentmise:

2006. szeptember 20-án, szerdán este 18.00-kor a Megtestesülés templomban.

Utána ismerkedés, agapé.

Ha egyetemista vagy főiskolás vagy, és e cikk arra indított, hogy segíts nekünk az egyetemi lelkészségi munkában, vagy csupán érdekelnek az összejövetelek és szeretnéd felvenni velünk a kapcsolatot, megteheted ezt az alábbi e-mail címen: laci.toth@dpg.hu

T. L. atya

HOL VANNAK A TÖBBIEK?

Ifjúságpasztoráció egyházmegyénkben

A püspökségünk 250 000-es hívő közösségéből évente közel 800 fő bérállkodik. A beérkezett felmérési adatok szerint plébániai szinten megszólított fiatalok száma 4-500 fő az egyházmegyében. Hol vannak a többiek?

Az új tanév elkezdésével aktuális és figyelemfelhívó lehet ez a kis beszámoló az egyházmegyei ifjúság pasztorációs életéről, amely az év elején végzett kérdőíves felmérés adataira támaszkodik. Az 57 plébániára kiküldött kérdőív 18 plébániáról érkezett vissza, 25 működő ifjúsági csoportot jelezve. Négy plébánia van, ahol több ifjúsági csoport is működik. A csoportok általában 10-15 fővel működnek, de található nagyobb létszámú közösségek is. A nemek aránya kiegyensúlyozott, mintegy 50 fővel billen a lányok oldalára. Az csoportok kormegoszlása változó. Legnagyobb részüket a 18-22 évesek alkotják, utánuk a középiskolás réteg található, és a 12-14 éves korosztály is jelen van, mintegy 120 fővel. A csoportok hetente egy-két órára találkoznak, jórészt a plébánián vagy közösségi házban. Vezetőik főként a paptestvérek, mindössze nyolc csoport jelzett világi fiatal vezetőként.

Nagyon érdekesek a fiataloknak a csoportjukban és a helyi plébániai életben betöltött aktivitására adott válaszaik. Ebből kiderül, hogy az ifjúság kis ösztönzéssel aktivizálható, s csak nagyon kevesen vannak, akik teljesen passzívak. Az elmúlt évben a csoportok sok változatos programot szerveztek. Legnépszerűbbek az egyházmegyei ifjúsági találkozók. A csoportok általában nyitottak az érdeklődő fiatalok befogadására, viszont nagyon hiányos a más felekezetekkel történő kapcsolattartás és a helyi társadalmi életben való részvétel. Nagyon kevés azoknak a fiataloknak a létszáma is, akik bármilyen ifjúsági képzésben részesültek.

A kérdőívet kitöltők megfogalmazták az ifjúság pasztoráció nehézségeit is, ezek között szerepel: saját képzetlenségük és az egyházközség tehetetlensége; a fiatalok túlterheltsége, serdülőkori problémák, a barátok visszahúzó ereje; az individualizmus, közepszerűség, kommunikációs problémák; a média káros hatása, a missziós tudat hiánya és anyagi nehézségek. Ezek jelenléte nehezíti a fiatalokkal végzett munkát, és ad kihívást is egyben a

lelkipásztorkodó paptestvéreknek, csoportvezetőknek. Az utolsó kérdés arra vonatkozott, milyen egyházmegyei ifjúsági programokba kapcsolódnának be szívesen a csoportok. A válaszok a realitás talaján mozogtak; ifi találkozók, táborok, lelkigyakorlatok, zenekar stb. Fontos, hogy legyenek elérhető, megvalósítható programok.

Reméljük, ez a kis összesítés a tanév elején, ösztönzőleg hat a lelkipásztorokra, csoportvezetőkre, fiatalokra egyaránt, hogy egymásra figyelve, egymást bátorítva, segítve apostolkodjunk a fiatalok megszólításán és Krisztuskövetésük egyengetésén. A jövő a fiatalok kezében van, a fiatalok formálásának lehetőségére a mi kezünkben! Élünk-e vele?

T. L. atya

„NÁNDORFEHÉRVÁR NÉPE”

Hittanos – cserkésztábor Bükkzentkeresztben

Méltó módon megemlékeztünk a nándorfehérvári diadal 550. évfordulójáról. Ennek jegyében zajlott ugyanis az idei hittanos-cserkész tábor, amelyen közel ötvenen vettünk részt Polgárról Papp László atya kíséretében.

Megérkezésünk után vármegyékre osztottuk a csapatot, hogy könnyebben mozgósítható legyen „Nándorfehérvár népe”.

Minden napunk reggeli imával és zászlófelvonással kezdődött. A felvonási ceremónia után a napi parancs kihirdetéséből tudta meg „Hunyadi serege”, hogy mi lesz az asznapi program. Hétfőn a tábor elfoglalása után a „vitézek” elkészítették saját címeres pajzsukat, amelyek védelemül szolgáltak az ellenséges török csapatokkal szemben. Hittanos tábor lévén minden nap szentmisén vettünk részt, hogy az Úr áldását kérjük otlétünkre. Az esti táborüzek mellett népdalénekléssel és cserkészjátékkal ismerkedtünk meg. A záróakkord az esti hálaadó ima és az ünnepélyes zászlófelvonás volt, amelyet esténként az arra érdemesnek talált „vitéz” végezhetett el. A keddi napon a környéket térképeztük fel, „ellenséges csa-

patok” után kutatva, majd a következő napot a lelkiekben való megtisztulásra és megerősödére szántuk. Ebben volt segítségünkre Szenes István atya – tiszteletbeli Muki-tag – aki nagyon szemléletes és érthető módon beszélt a Tízparancsolatról, és arról, hogy milyen fontosak vagyunk a Jóisten számára.

Csütörtök volt a Nagy Csata napja. Akik addig barátok voltak, a harc idejére ellenfelekké (de semmiképp nem ellenségekké) váltak! A kétfordulós számháború során a magyarok minden bátorságukat és erejüket összeszedték, de a történelmet meghazudtolva, mind a kétszer a török csapat diadalmaskodott. Mivel a csata után az országot újra kellett építeni, a pénteki napon a kereskedelem fellendítésével próbálkoztunk a kalmár játék keretében. A kezdeti nehézségek után mindenkiben feltámadt a vállalkozó kedv, és sikerült helyreállítani az „ország” gazdasági életét.

Hálásak vagyunk a Jóistennek az együtt eltöltött harmadik Muki-tábor minden pillanatáért!

Bökő Anna

Elsőként Oxfordban szólalt meg a déli harangszó

550 évvel ezelőtt 1456. július 22-én, Hunyadi János és Kapisztrán János vezetésével a magyarok legyőzték Nándorfehérvárnál (ma Belgrád) az oszmán török sereget. Győztesként kerültek ki a keresztény kultúra létét is veszélyeztető harcából. Ha akkor csatát veszítünk, velünk együtt a nyugati nagyhatalmak kultúrája is veszélybe került volna a pogány kultúrával szemben. Lexikonok, történelemkönyvek máig azt a téves információt adják, hogy III. Kallixtus pápa a nándorfehérvári győzelem után, annak emlékére rendelte el a déli harangszót. Valójában a pápa a Bulla Orationumban rendelte el a harangok délidőbeni háromszori megkongatását június 29-én, éppen a Magyar Királyság területén küzdő keresztény hadak sikeréért való esdeklésért. Ezzel az Úr anyala imádság elimádkozására szólította fel Európa népeit, kérve a győzelemhez Szűzanya közbenjárását. Elsőként Oxfordban szólalt meg a harang az abban az időben a Kalocsai Érsekséghez tartozó Nándorfehérváért. A győzelem emlékére az Úr színváltozásának ünnepét (augusztus 6-át) rendelte el a pápa.

Kapisztrán Szent János halálának évfordulóját október 22-én tartja az egyház. A diadal 500. évfordulóján 1956. október 23-án, Kapisztrán Szent János halálának évfordulóját követő napon Magyarországon ismét a szabadságért harcolt a nép: kitört a forradalom. 1956. október 28-án – a forradalom egyetlen vívmányaként – a hosszú évek csendje után a Kossuth rádióban ismét megszólalt a déli harangszó.

A RAKAMAZI EGYHÁZKÖZSÉG

Rakamaz várost – amely jelenleg két templomra és egy jól működő közösségi házra lehet büszke – a százdi apátság 1067. évi alapítólevele említi először. Szent Keresztől nevezett egyháza egy 1310. évi oklevélben szerepel. Évszázadokon keresztül viszontagságos idők jártak a településen, huszíták pusztították, majd a reformáció során mintegy száz évre a katolikus vallástól is megfosztották. 1728-ban 40 osztrák katolikus család telepedett le a faluban, akik papot is hoztak magukkal, és visszaállították a katolikus plébániát. A deszkából ácsolt kápolna után a hívek Szent István tiszteletére templomot is építettek. Az 1944 november 1-én visszavonuló németek a templomot, az 1863-ban Szent Kereszt felmagasztalása tiszteletére épült Kálvária-kápolnával együtt felrobbantották. Az új kápolna helyrehozatalát 1954-re fejezték be, majd 1960-ra a nagytemplom újjáépítése is megtörtént Zsanda János és társai debreceni építészek tervei alapján. A nagytemplom belsejét barokk stílusban fából faragott fő- és két mellékoltár, szószék, keresztelőkút díszíti, amelyet a háború idején szétszedett állapotban rejtgettek a lelkes rakamazi hívek.

A templom főoltárán Szent István király látható, aki átnyújtja a Szűzanyának és az ölben ülő gyermek Jezusnak a koronázási ékszerket, ezzel a gesztussal Szűz Mária oltalmába helyezve Magyarországot. 2005-ben a nagytemplom szentélye új burkolatot kapott. A Kálvária-kápolna teljes belső felújításra szorult, ebben az évben pedig megkezdődik a külső felújítása is.

Takács János plébános 2000-ben kapott kinevezést egyházközösségünkbe. Megérkezésekor nagyon fontosnak tartotta, hogy a plébánia kapuját szélesre tárja azok előtt, akik keresik az utat Istenhez. A kapu szó szerint azóta is nyitva áll, ezt a szemléletet szimbolizálva. 2002-ben a nyitottság, befogadás szellemében felépíttette a plébániai közösségi házat, ahol egy 150 m²-es játéktér (pince), közösségi terem, konyha, 20-22 főt befogadó hálószobák, vizesblokkok várják a túrázókat, táborozókat. Ez a ház gyönyörű épület, de ami igazán széppé varázsolja, az a benne fo-

lyó munka és az ide járó gyermekek és felnőttek mosolya.

Élő egyház-kép a gyermekközösségekben

Szombatonként az iskolai hittanon kívüli hitoktatás folyik az épületben a 3-8. osztályos gyermekek részére, hiszen fontos, hogy a gyermekek ne csak az iskolában és heti egy

A rakamazi főoltár

órában ismerkedjenek hitükkel. Be kell vezetni őket a keresztényi életbe, mélyíteni és szilárdítani kell bennük az élő hitet. A foglalkozások hangulata élményt adó, szeretetteljes légkörben történik. Itt közvetlenebb kapcsolatba kerülhetnek a pappal, a hitoktatókkal. Ezekon a foglalkozásokon sokkal szabadabban ismerhetik meg a templomot, annak

kellékeit, a szentmise alatti helyes viselkedést, s így bátrabban be tudnak kapcsolódni az egyház közösségi életébe. Itt készülődnek a gyermekek az elsőáldozásra, a ministránsok itt tartják foglalkozásaikat, és ministráns-versenyeknek adnak otthont. Természetesen az ünnepi bulikra – adventi készülődésre, Mikulásra, karácsonyra, farsangra, húsvéti készülődésre, gyermeknapra – is itt kerül sor.

...és a felnőtt közösségekben

János atya a felnőttek hitoktatását is fontosnak tartja. Az érdeklődők Biblia órára és felnőtt katekézisre járhatnak.

A ház lelki közösségi mozgalmaknak is helyet ad. A SZÖT (Szen-

vedés Önkéntesei és Testvérei) havonta tartja összejöveteleit, a lelki napokat, így próbálnak tevékenyen segítséget nyújtani a rászorulóknak. Az Élet a Lélekben Szentlélek Szeminárium is jelen van találkozóikkal a házban. Az egyházközösségünkben alakult énekkar és a Karitás csoportok szintén a nagy közösségünk részét képezik.

Rendszeres a betegek szentmiséje, az 50. házassági évfordulókat is hálaadó szentmisével ünnepeljük. A Társaskör fontosnak tartja, hogy gyermekeiket és unokáikat a hit útjára vezessék, itt lelki témákról beszélgetnek, elmélkednek, és minden év augusztusában a tagok jótékonyági bált rendeznek, aminek a bevétele nagyban segíti az egyházközség anyagi boldogulását.

A Gyere Közénk Klub tagjai a templomba járók azon csoportja, akik szeretnek arról beszélgetni, elmélkedni, hogyan lehet élni, és élővé tenni az evangéliumot. Ez a csoport egyelőre nagyon kicsi, de pont azért választották ezt a nevet, hogy bárki bátran csatlakozhasson hozzájuk.

Az adventi időszakban a sekrestyések, templomdíszítők, a nagyböjti időszakban pedig a testületi tagok lelki napját rendezik, amelyre a rakamazi egyházközséghez tartozó, filiákból- Basahalom, Szabolcs, Tímár, Tiszaeszlár és Tiszanagyfalu- is szeretettel várják az embereket. A közösségi ház programjaiba megpróbálják bevonni a filiák lakóit, gyermekeit is.

A közösségi házba egész évben más egyházközségekből is érkeznek lelkigyakorlatozók, táborozók. A ház melletti focipálya, hinta, homokozó, szalonnasütő, és a környék látványos, kirándulási lehetőségei mindenki számára kedveltek, nem beszélve a 3 km-re lévő Tisza-strandról. Az egyházközségünkben megújult 15 tagú képviselőtestület új lendülettel kezdi el az előtte álló időszakot, felelősségteljes munkájukhoz Isten áldását kérjük.

Bodnárné Györfi Beáta

A rakamazi közösség

AZ EGYHÁZMEGYE SZOLGÁLATÁBAN

Ezúttal a Debrecen-Nyíregyházi Püspöki Hivatal munkatársaival szeretnénk megismertetni a kedves olvasót, akik nap mint nap valóban az egyházmegye szolgálatában dolgoznak a különböző munkaterületeken.

Bosák Nándor püspök atya tevékeny részese a püspökség hivatali életének. Mint az egyházmegye vezetője és pástora, felügyeli az egész egyházmegye lelkipásztori, kulturális, gazdasági életére vonatkozó döntéseket, nála futnak össze a szálak. Mindez rendszeres konzultációkkal jár az illetékes állami, gazdasági szervekkel, az egyházmegye papságával és híveivel, ami megkívánja, hogy ideje nagy részét irodájában töltse személyes

Bosák Nándor püspök

megbeszélésekkel és adminisztrációs feladatok között. A bérmlás szentségének kiszolgáltatása folytán rendszeresen találkozik a paptestvérekkel és hívekkel egyházközségeikben, ami alkalmat ad arra, hogy az egész egyházmegyére kiterjedő tanítói feladatát elláthassa. A hétvégék nagy részét a helyi és országos egyházi ünnepeken való részvétellel tölti ki. Felkéréseknek eleget téve állandó szereplője Debrecen város közéletének és a médiának.

Fodor András atya püspöki helynök a hivatalos helyeken, az egyházmegyei, oktatási és szociális ügyekben képviseli a fenn tartót.

Az intézmények gazdálkodását, építési, felújítási munkáit ellenőrzi, sokszor irányítja is, illetve azok terveit előterjeszti az egyházmegye püspökéhez és a gazdasági bizottsághoz.

Mint az Egyházmegyei Katolikus Iskolák Felügyeletének (EKIF) vezetője, az iskoláink tanítási, nevelési munkájának minőségéért is felelősséggel tartozik. András atya szerint erre a területre már kevesebb energiát tud – idő hiányában – fordítani. Az egyházmegye 12 éves működése alatt kétszer látogatta végig az iskolákat, igaz, az országos központ is végez hasonló munkát, így nin-

csenek teljesen magukra hagyva az oktatási intézmények.

Egyházmegyénkben nem működik egyházi bíróság. Az egyházmegye házassági, úgynevezett köteléki peres ügyeivel is András atyához kell fordulni, aki közvetlen együttműködésben van az egri Érseki Bírósággal. Tehát ha valaki elvált és gyanúja van, hogy házassága annak idején nem is jött létre, annak tud segíteni, hogy házassági ügyét rendezze.

Tóth László püspöki titkár 2005. augusztus 1-vel kezdte el a szolgálatát Bosák Nándor püspök atya mellett. Feladataihoz tartozik a főpásztor rendelkezésére állni az egyházmegye-

Fodor András atya

Tóth László atya

Felföldi László atya

Balról Axmanné Pogány Hajnalka, Dr. Dévai Mária, Hlács Tünde és Kokas Sándor

gyénket érintő ügyek intézésében. Sajátos tevékenysége a püspök atya által celebrált szentmisék liturgikus előkészítése és vezetése, valamint az ezzel kapcsolatos egyeztetések. Részt vesz bizonyos – egész egyházmegyét érintő – pasztorális feladatok előkészítésében és lebonyolításában. Ez év szeptemberétől megbízást kapott a Debreceni Egyetemi Lelkészség irányítására. Szolgálat nem csak lelkipásztori jellegű, de aktivitásával és lelkiismeretes munkájával sokat tesz Isten és a hívek szolgálatában az egyházmegye hitéleti fejlődéséért.

Felföldi László püspöki helynök, irodavezető-helyettes, az egyházmegye pasztorációs ügyeiért felelős. A debreceni Megtestesülés templom plébánosaként gyakorlatban is látja, mennyire fontos a lelkipásztori kíséret szolgálat, aktív részvétele a közösség hitéletében. Ezért is tartja szívügyé-

nek az akolitusok képzését. A hitoktatással kapcsolatos feladatkör is hozzá tartozik, továbbképzéseik rendszeres szervezője, a találkozóikat felügyeli és irányítja. A Püspöki Hivatalban dolgozó világi munkatársak munkáját vezeti.

A számok munkásai: **Axmanné Pogány Hajnalka** és **Hlács Tünde** a könyvelési és gazdasági ügyek intézésével kapcsolatos feladatokat látják el. A könyvelési munkán túl a rendezvényekkor a vendégváró szerepét is végzik. Mozgalmasabb időszakot keresve, kiderül, hogy minden hónapra jut bőven könyvelési, elszámolási tennivaló.

Dr. Dévai Mária a Püspöki Hivatal Debrecenbe költözése óta munkatársként dolgozik a házban. Ő a levelezési, postázási feladatokat látja el. Reggelként már a potahivatalból érkeznek a küldeményekkel, és a hivatalos levelek iktatásával folytatja teendőit. Szükség esetén „idegenvezetői” szerepet is betölt azok számára, akik még nem jár-

Kovács Ágnes

tak a püspökségen.

Kokas Sándor különösen a számítógépek világában mozog otthonosan, mivel ismeri azok rendszerét. A püspökség számítógépeinek felügyelete, rendszeres karbantartása, az egyházmegye honlapjának frissítése állandó munkát biztosít számára. Ezen kívül a hitoktatással és az egyházi épületek biztosításával kapcsolatos adminisztrációs munkákat is végez, de a püspökségi gépkocsik karbantartása, vezetése is az ő feladataihoz tartozik.

Végül a sajtóirodából **Kovács Ágnes** egyházmegyei sajtóreferens tartja rendszeresen a kapcsolatot az országos és helyi, az egyházi és világi médiumok 1-1 vezető munkatársával, hogy az egyházmegye hírei eljussanak a megfelelő sajtóorgánumokhoz. Tervei között szerepel egy interaktív hálózat kialakítása az egyházmegyei plébániai kommunikációfelelősökkel, amit az elmúlt évben kezdeményezett. Ezen kívül az egy éve negyedévenként megjelenő Örömhír című egyházmegyei újságot szerkeszti. Rendszeresen tudósításokat küld az egyházmegye eseményeiről a Magyar Rádió vallási műsorához, az Új Ember országos katolikus hetilapnak és a Magyar Kurírnak, a katolikus egyház internetes napilapjának is.

Szerk.

BESZÁMOLÓ A CSALÁDOK V. VILÁGTALÁLKOZÓJÁRÓL – ADD ÁT A HITET!

Ebben az évben július 1-9. között a spanyolországi Valenciában tartották a Családok V. Világtalálkozóját. Egyházmegyénk nagylelkű támogatásának köszönhetően feleségemmel együtt magam is részt vettem ezen az élményekben leírhatatlanul gazdag zárandoklaton. A másfél-kétmilliós ember-tömegnek kicsiny, de igen lelkes csöppje volt a mintegy 40 fős magyar küldöttségünk.

A turisztikai látnivalókon kívül a találkozó lelki hozadéka volt és marad meghatározó erejű. Nincs különösebben mit ismételtetni azon, hogy korunk a maga individualizmusával, elanyagiasodásával, az egyén jogainak túlhajtásával hogyan bomlaszt minden emberi közösséget. Legfáj-

dalmasabban ez a bomlási folyamat az Isten által számunkra elrendelt és megszentelt elemi közösséget, a családot sújtja. Minden napjainkban, szűkebb és tágabb ismeretségi körünkben tapasztalhatjuk, mennyi a vakvágányra futott házasságok miatt szétesett vagy megcsonkult család, a házasság szentsége helyett inkább a minden felelősségvállalástól mentes együttélést választó pár, nem is szólva az Istentől kapott természetünket arcu köpő, sok országban már törvényesített homoszexuális és lesbizikus „házasságról”. Természetes tehát, hogy az egyház kötelességszerűen, a teremtéskor kapott isteni és a Krisztus által megerősített parancs szellemében felemeli szavát ezekkel az egyre erősebben elharapózó tendenciákkal szemben.

A pápalátogatást megelőző családkongresszuson, amelyen csaknem kilencezren

hallgatták az előadásokat és kerekasztal-beszélgetéseket, ahol szóba kerültek mindazok a legfontosabb kérdések, amelyekről egyházunknak fontos, és meggyőződésünk szerint az egész világ számára érvényes üzenete van: elsősorban a család, mint a hit továbbadásának legfőbb színtere, a pasztorizáció, a bioetika, a demográfiai problémák, a gazdaság, a különböző lelkiségi mozgalmak, az egyház szociális tanítása. Mint Radnai Jenő, a MAKACS alelnöke, aki a kongresszuson is részt vett Bíró László püspök atya vezette delegáció tagjaként, elmondta: egyértelműen leszögezték, hogy a család alapja a házasság, amely egy egész életre szóló, felbonthatatlan életközösséget jelent. A család

a maga létével, más intézménnyel nem helyettesíthetően hirdeti az evangéliumot. Még II. János Pál pápa fogalmazta meg azt az örökérvényű gondolatot, hogy egészséges család nélkül egészséges társadalom sem létezhet. Azért beteg ma a világ, mert a társadalom sok felelősséget hárít a családra, amely hit nélkül, a krisztusi szeretet megélése nélkül ebbe belerop-

pan. Szinte átfoghatatlan az a sokrétű megközelítés, ahogy az előadók rávilágítottak a legégetőbb gondokra. Ezek közül szeretnék kiemelni egyet, ami különösen megdöbbentett. A sajtó tele van a világ túlnépesedéséről szóló és riasztónak szánt beszámolókkal. Ezek rendszerint hangsúlyozzák, mennyire fontos lenne a mesterséges eszközökkel történő születésszabályozás elterjesztése, milyen „alapvető emberi jog” az abortusz és a sterilizáció, különösen az ún. „harmadik világ” országaiban. Ebben a vonatkozásban gyakran említik éles kritikával a római katolikus egyházat, amely, úgy mond, „konzervatív és merev” álláspontjával gátját állja mind ezeknek. Nos, a kongresszuson adatokkal alátámasztva mutatták ki, hogy ez egyáltalán nincs így, a „harmadik világ” népessége is fogy. Például Afrikában a szexuális szabadosság következtében tomboló AIDS ti-

zedeli a lakosságot, emberek milliói halnak meg életük virágjában.

Az eseménysorozat csúcsa természetesen a Szentatyának, XVI. Benedek pápának látogatása volt. Nem lehet meghatottság nélkül beszélni arról a szeretetről, ahogy a város lakossága és a zárandokmilliók fogadták Krisztus földi helytartóját, ahogy azt az egyik köszöntő megfogalmazta, „mindannyiunk nagyapáját”. Zengett a ritmikus tapssal kísért „Benedico, Benedico” kiáltás, amikor július 8-án, szombaton este a tiszteletére rendezett gálára érkezett. Érződött, éppen úgy szeretik, mint elődjét, II. János Pált, akire minden valenciai nyilvános szereplésén többször is a legmélyebb tisztelet hangján hivatkozott. Több tanúságtevő is hitet tett arról, hogyan ajándékozta meg őket az Úr a családon keresztül boldogsággal és étellel. A magas színvonalú műsor, amelynek fénypontja Montserrat Caballet, a világhírű énekesnő fellépése volt, egyformán magával ragadta az ünneplőket.

A Szentatya szombat esti beszédében és másnap, a milliós tömeg előtt tartott szentmise homiliájában is megerősítette az Egyház tanítását a családról és a legmagasabb szinten foglalta össze a kongresszuson elhangzó gondolatokat. A szentírási szövegekhez kapcsolódva buzdította a családokat, a házastársakat, hogy fogadják el a Szentlélek kegyelmét hitük, hűségük, szeretetük megtartásában és továbbörökítésében. „A házasságon alapuló család érték, ajándék, pótolhatatlan kincs” – mondta. Különösen kettőnk, de a csoportban mások szívéhez is szólt, amikor kitért a nagyszülők igen fontos szerepére a családban, a hit továbbadásában. A családot azért kell védelmezni, mert „a család védelme és támogatása a méltóság, az egyenlőség és a szabadság legfőbb garanciája.” Homiliájában többször hivatkozott II. János Pál pápának még 1981-ben kiadott *Familiaris Consortio* c. enciklikájára. Ebben is jelentős hangsúlyt kap, hogy azoknak, akiknek tönkrement a házasságuk, különösen, ha ez önhibájukon kívül történt, az egyházi közösségek nyújtsanak tapintatos, de állandó segítséget elsősorban hitük megtartásában, de az új és nehéz helyzetükből adódó gyakorlati problémák megoldásában is. Erősítsék bennük a keresztény hit lényegéből fakadó megbocsátás erényét, mert ez még arra is reményt ad, hogy a házasság helyreállítható.

Lieli Pál

HOGY ÁLDOTT LEGYEN...

Nemzetközi Életvédő Építőtábor Konyár-Sóstón

Hajdú-Bihar megyében, Hosszúpályához tartozó, régen gyógyhatásáról híres fürdőhelyen, Konyár-Sóstó településen az egykori Zichy-kastélyt a budapesti székhelyű Anya-Ország Alapítvány vásárolta meg 3 éve, hogy tizennégy várandós anya ellátására alkalmas közösségi terhesgondozó otthonná alakítsa. A kezdeményezésben nincsenek egyedül. A skót, ír, angol (United Kingdom Life League), svájci (Human Life International-Switzerland), osztrák (Ja zum Leben) és magyar életvédő szervezetek (Alfa Szövetség, Anya-Ország Alapítvány, Magyar Örökbefogadók Országos Egyesülete) nélkülözhetetlen segítséget nyújtanak az alapítvány számára.

Augusztusban egyhetes Skóciai Szent Margit nevét viselő nemzet- és felekezeti életvédő építőtábort szerveztek 16 éven felüli önkéntesek számára, ahol a csákányt, ásót, talicskát a szintén önkéntes Dr. Téglásy Imre és magyar munkatársai, valamint a külföldi életvédő szervezetek képviselői is kézbe vették az otthon megteremtéséért.

– *Olyan határok nélküli anyaország megalapításán fáradozunk, amelyben az anyaságuk miatt elmagányosodó nők magzati életkorú gyermekeikkel együtt menedéket találnak* – kezdi beszélgetésünket Dr. Téglásy Imre, az alapítvány alapító tagja. – Terveink között szerepel, hogy az intézmény megnyitása után a nemzetközi életvédő szervezetek közép-kelet-európai képzési központja is helyet kapjon.

Örülünk, hogy elkezdődött a folyamat. Az épület megvásárlása is nagy anyag áldozatot kívánt, de ezt az egy hetet is, amit itt töltöttünk, külföldi életvédő szervezetek támogatásának köszönhetjük. Igaz, a részvételi arány is nagyon csekély volt. 1200 meghívót küldtünk ki az ország összes plébániájára ezen kívül több helyen hirdettük az életvédő táborot, de szomorúan tapasztaljuk, hogy nem jutott el a kezdeményezésünk a potenciális segítőkhez.

– *Az emberben természetéből adódóan benne van a tenni, a segíteni akarás érzése...*

– Ez így igaz, de a magyar társadalom valahol ezt elnyomja. Az érdeklődés nagyon alacsony. Ez érvényes azokra is, akik nincsenek vallásilag motiválva, de sajnos, azoknál is tapasztaljuk az érdektelenséget, akik valamilyen felekezethez tartozónak vallják magukat. De a szociális, az oktatási szférában dolgozók, a politikusok, és mindazok, akiknek tu-

lajdonképpen dolguk lenne itt, elzárkóznak.

– *Mi történt a tábor egy hete alatt?*

– Ezen a héten könnyű fizikai munkát ajánlottunk a résztvevőknek az épület pincéjének és udvarának állagmegóvási, illetve felújítási munkálataival. A délelőtti munkát délutánoként családvédelmi előadások, nyelvtanulást szolgáló angol társalgás váltotta fel külföldi vendégtanárok részvételével, de szabadidős programokat is biztosítottunk.

– *A kastély megvásárlásával a keleti régiót célozták meg?*

– Nem feltétlenül. Ez alkalmi vétel volt, de a következő lépésként, ha ennek befejezésére lesznek megfelelő erőforrásaink, a nyugati országrészt célozzuk meg.

Fő célcsoportunk azok az egyetemista lányok, akik nemileg érettek, de társadalmilag még nem, mivel még tanulnak. Nekik szeretnénk menedéket nyújtani, lehetőséget biz-

A képen Téglásy Imre tájékoztatja a helyi lakosságot a céljairól

tosítani számukra a tanulmányaik további folytatására. Elsődlegesen Debrecenre figyelünk, de országos a felvevő körzetünk. Hazánkban jelenleg 80-88 anyaotthon működik, ezekben hosszú várólistára kerül, aki szeretne bejutni.

– *Hogyan reagálnak a helyi lakosok erre a kezdeményezésre?*

– Tavaly kezdtük a munkát, a helyiek látták, hogy ablakot tisztítunk, az asszonyok jöttek, és elvitték a függönyöket kimosni. Ez az az aktív cselekvő részvétel, amikor az ember érzi, hogy nemcsak egyoldalú a dolog, és azok is akarnak tenni, akik kapnak tőlünk. Amíg nem kerül átadásra az intézmény, évente adományokat osztunk az itteni embereknek, akik fillérekben élnek. A kb. százhusz lakosú településről legalább hetven ember jött el az adományosztásra. Fontosnak tartjuk, hogy az életvédő mozgalom ne egy demagóg moralizáló bélyeget kapjon, hanem az emberek lássák, hogy nincsenek egyedül. Innentől

kezdve van erkölcsi fedezete is a dolognak. Nálunk az abortuszok kilencven százaléka elsősorban a szociális nyomor és a társadalmi érettség (diákok) hiánya miatt történik. Évente hétezer tizenéves körében végeznek terhesség-megszakítást. Ezt próbáljuk mi enyhíteni. Sajnos, ez alapprobléma, és mi akkor jövünk, amikor megvan a baj, hogy a „terhet” levegyük az anyák válláról, de nem abortusszal, hanem egy otthonnal.

– *„Terhes anyák”. Sokszor alkalmazza ezt a kifejezést.*

– Van, akiben ez nemtetszést vált ki. Mennyivel szebben hangzik az „áldott állapot”! Valóban áldás kellene, hogy legyen mindenki számára, de bármennyire nem tetszik, a fogalom, tudomásul kell vennünk,

hogy évente több ezer nő számára teher a magzata, akitől meg akar szabadulni. Nem elég kifogásolni a fogalmat, ideje lenne már a magyar társadalomnak tenni is azért, hogy valóban mindenki áldásnak érezze a gyermeke érkezését. Távolabbról egy rejtett szociális bünbakképzést látunk, ahol a társadalom nem vállalja a felelősséget, és ezekben a helyzetekben nem segít az anyáknak.

– *„Primo vivere de in de filosofari! – Először élni – vagy megszületni – utána filozofálni!” De ha nincs élet, nincs miről beszélni. „Legyetek ter-*

mékenyek, szaporodjatok, és töltsétek be a földet.” (Ter. 9,1) Ha az életet tagadom, Istent is megtagadom. A hatmillió meg nem született gyermek mellett nagyrészt az anyák is áldozatok. A felelősség a politikusokat is terheli, akik nem teremtik meg a biztonságos élet lehetőségét a gyermek vállalásához. És mit tehetünk mi, akik nem vagyunk politikusok? Tehetünk-e, és ha igen, miért nem teszünk? Ha nem születik meg a gyermek, abból nem lesz sem pap, sem kőműves, sem más foglalkozású, nincs kit nevelni, szeretni. Fontosabbnak vélt dolgaink, szorgoskodásaink mellett kihál a magyar nemzet.

Kovács Ágnes

SEGÍTSÜNK!

Az Anya-Ország Alapítvány, köszönettel fogadja a támogatókat a Konyár-sóstói Anya-Otthon felépítéséhez.

Anya-Ország Alapítvány

1025 Budapest, Vöröstorony lépcső 3.

Számlaszám: 11738008-20814410

BENNÜNK ÉLŐ TÖRTÉNELEM

15 éve járt nálunk II. János Pál pápa

Augusztus 18-án emlékeztünk arra, hogy 1991-ben, első magyarországi látogatása során Máriapócon és Debrecenben is fogadhattuk a Szentatyát. Máriapócon emlékmű, Debrecenben a Szent Anna Székesegyház emléktáblája és a fölé helyezett dombormű emlékeztet erre a világraszóló eseményre. A legmaradandóbb emlékmű azonban a mi lelkünkben épült fel, akik Isten kegyelméből tanúi, résztvevői lehettünk ezeknek a felemelő alkalmaknak. Egyszerre meglevenedett számunkra az Egyház, amelyről mindig is megvallottuk, hogy egy, szent, egyetemes és apostoli, de akkor Jézus Krisztus misztikus testében élményként élhettük meg egységét, szentségét, egyetemességét és apostoli folytonosságát. Olyan ünnepet készített számunkra Isten, amelyben keresztény magyar évezredünk minden szenvedése értelmet és jutalmat nyert. Nem lehetünk elég hálásak Istennek azért, hogy éppen a mi nemzedékünk részesedhetett ebben az ajándékban!

Az 1991. augusztus 18-i máriapócsi szentmise külsőségeiben is megmutatta a keleti és nyugati kereszténység gazdag hagyományának összetartozását, a „két tüdővel lélegző” Egyház életerejét. Igen fontos beszédet mondott itt a Szentatyá. Ismerve a magyar társadalom legsúlyosabb gondjait, az Istenanya, Mária kapcsán a Krisztust hordozók boldogságáról beszélt. A család szentségét, a női méltóság tiszteletét, az áldozatvállalás értelmét úgy világította meg, hogy belássuk, ezek nem emberi, társadalmi követelmények csupán, hanem a szere-

tet Istene a földi boldogságunkhoz és az örök üdvösségünkhöz vezető közös útra ajándékozta nekünk. Ahogy Mária elfogadó alázatával a mi megváltásunkat munkálta, úgy Isten akaratának elfogadása a mi életünket is termékenyíti.

A pápalátogatás történelmi jelentőségű eseménye nemcsak bátorságunkat és keresztény öntudatunkat növelte, nem is csak a régen várt találkozás örömeivel töltött el mindnyájunkat, hanem lendületet adott a keresztény felekezetek ökumenikus törekvéseinek is, amelynek egyik letéteményese a két évvel később megalapított Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye.

A debreceni ünnepi istentisztelet a Nagytemplomban volt. A Szentatyá a máriapócsi szentmiséről érkezett ide. Ott még fontos tanítást adott az Űrangyala imádságról, emlékeztetve a déli harangszó régmúlt történelmi eredetére. Debrecenben viszont arra figyelmeztetett, hogy a közelmúltban és a rendszerváltás jelenében is fel kell ismernünk az idők jeleit. Ezek között Debrecenben a keresztények egységének vágya a leginkább figyelemre méltó. A Szentlélek műve bennünk az egymás értékeinek megbecsülése, amely segít felismerni a katolikus és protestáns keresztények hitének közös alapját: Jézus Krisztusba, az egyetlen Üdvözítőbe vetett hitet, a Szentírás szeretetét és a kereszttség szentségének jelentőségét. Az ökumenizmust a Szentatyá magnak és egyben gyümölcsnek nevezte, amelynek megérlelődéséért mindnyájan felelősek vagyunk, de ez a felelősség mind-

nyájunktól megtérést követel. A megosztott magyar társadalom a keresztényektől az egység tanúságtételét várja, ezzel szolgálhatjuk legjobban az Örömhír terjedését, és teljesíthetjük küldetésünket hazánk és Európa újraevangelizálására. Megerősítette, hogy a Katolikus Egyház visszavonhatatlanul elkötelezte magát a keresztény egység munkálására. Beszéde végén Szent Pál apostolt idézte: „Törekedjete arra, hogy a béke kötelékével fenntartsátok a lelki egységet!” (Ef 4,4)

A pápa nemcsak beszélt a lelki egységről, hanem példát is mutatott. A templomban, a közeli utcákban és tereken összegyűlt tömeg nagy öröme az istentisztelet után megkoszorúzta a Gályarab-prédikátorok emlékoszlopát. Ezt az eseményt az egész világ a kiengesztelődés beszédes jelként nagy elismeréssel fogadta.

II. János Pál pápa szenvedése, halála és temetése láttán bátran mondhatjuk, hogy személyében nemcsak egy nagy pápával, hanem korunk nagy szentjével találkozhattunk. Őrizzük és adjuk át személyes emlékeinket és élményeinket gyermekeinknek és unokáinknak! Imádkozzunk és tegyünk azért, hogy II. János Pál Máriapócon és Debrecenben elmondott beszédei közkinccsé váljanak, és beépüljenek a magyar társadalom szemléletébe! Ne hagyjuk a történelem homályába veszni életünk egyik legnagyobb eseményét, hanem bennünk éljen, a mi lelkünkben és életplédánkban forduljon termőre a történelem!

Keresztesné Várhelyi Ilona

II. JÁNOS PÁL PÁPÁRA EMLÉKEZTEK

A Szentatyá magyarországi látogatásának 15 éves évfordulójára emlékeztek Nyírácsádon Tapasztó János kanonok, a település plébánosának és Dr. Katona Gyula polgármester kezdeményezésére, a római katolikus templomkertben 2006. augusztus 27-én. Az ünnepségen Bosák Nándor a Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye püspöke felszentelte a Kövér József szobrász munkáját dicsérő, II. János Pál pápát ábrázoló bronz mellszobrot.

Az esemény színvonalát emelte Horváth László debreceni káplán II. János Pál pápa életútjáról szóló előadása, valamint a népes ökumenikus hívő közösség és a megyei közjogi méltóságok részvétele.

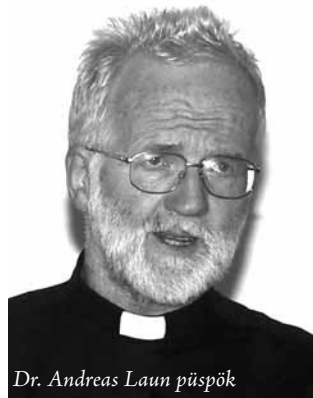

Bosák Nándor püspök és Dr. Katona Gyula polgármester

AZ ELSODORT FÖLDRÉSZ – AZ EURÓPAI NÉPESEDÉSI „CUNAMI”

Előadás Debrecenben

„Az elsodort földrész – az európai népesedési cunami” címmel Andreas Laun salzburgi segédpüspök tartott előadást 2006. augusztus 12-én Debrecenben, a Szent József Gimnázium Kollégiumában. „A népesedési cunami” többek között azt a jövőképet vázolja fel, hogy a népesség előregedése és az

Dr. Andreas Laun püspök

a l a c s o n y születési ráta következtében 2025-ig mintegy 150 millió bevándorlóra lesz szükség Európa jelenlegi életszínvonalának fenntartásához.

Andreas Laun salzburgi segédpüspök hosszú évek óta nemcsak figyelemmel kíséri, hanem gondoskodással is segíti a magyar életvédelmet, hiszen a most épülő Konyársóstói anyaotthont anyagilag is támogatja.

Népesedési cunami

– Ez a mindent elsöprő jelenség jelen van a társadalmunkban, amikor azt látjuk, hogy egyre kevesebben születnek meg. Mi még nem éltük át ezt a katasztrófát, csak körülbelül tudjuk elképzelni, hogy mi minden várhat ránk. Földrészünk politikai jelentősége is csökken, így egyre több iszlám vallású idegen fog beáramlani Európába – hívta fel a figyelmet az idegen kultúra megjelenésére a püspök.

A szexualitás hozzátartozik az élethez, de a gyermek nem minden áron

– A politikusok természetesen beszélnek a gyermekhiányról, mint tényszerű megállapításról, de nem beszélnek az okáról. Miért? Az önmegvalósítás világát éljük, ahol minden ember úgy él, ahogyan akar, szabadon, függetlenül a család idejétmúlt struktúrájától. Az ember önmagának dönti el, hogy akar-e, és ha igen, hogyan akar gyermeket. Egyedül, életközösségben, házasságban, vagy mesterséges megtermékenyítés útján. – sorolta az emberek gyermekvállalás, alternatíváit Andreas Laun püspök atya. – A szexualitás hozzátartozik az élethez, de a gyermekek már sokak szerint nem minden áron, ezért védekeznek ellenük. Ha a védekezés csődöt mond, akkor elvetetik őket, amire az állam lehetőséget biztosít. Ha a gyerek megszületett, az állam a gyermek gondozását minél hamarabb

kezeibe veszi, a nőt pedig minél hamarabb munkába küldi. Az anyák hátrányos helyzetben vannak, nem fizetik meg őket kellőképpen, belekényszerítik őket a munkába, így lehetetlenné válik számukra a gyermekvállalás, illetve az anyaság megélése.

Vannak védett állataink

– A családokat támogatni kell minden körülmények között. Meg kellene tiltani az abortusz minden formáját Európában. Le kellene állítani a fogamzásgátlás propagandáját, és a katolikus tanítás kellő rangját vissza kellene állítani. A gyermekek pusztítása gátlástalanul folyik, az állam ráadásul finanszírozza is ezt. Vannak védett állataink, de az emberek vonatkozásában ez még nem megoldott dolog – fogalmazott a püspök atya.

Az igazi katolikus életvédő...

– Az egyháznak is szüksége van a metanóniára, szemléletváltásra. A keresztények is meg vannak fertőzve. A katolikusoknak kilencven százaléka elfogadja a védekezés valamilyen formáját, de hallgatnak róla. Az igaz, hogy az abortusz ellen vannak, de ez a hozzáállás langyos a keresztények esetében. Az igazi katolikus nem ezt az utat járja. Az igazi katolikus egyenlő az elkötelezett életvédővel. Az élet mellett, az életért kell döntenie – emelte ki a keresztények felelősségét az osztórák püspök.

Tabu téma

– Vannak olyan papok, akik meghallgatják az abortusz elleni előadásokat, és mint egy témát, vagy problémát elfogadják. De utána el is felejtik. Beszélni kell erről. Az egyháznak politikai síkon is mindent meg kell tenni, hogy a család megkapja azt, ami jogosan jár neki. Az egyháznak harcolnia kell a saját szabadságáért is. Hogyan? Hiszen az egyház szabad! Sajnos, vannak olyan pontok, ahol elveszíti kompetenciáját, mint az ifjúság nevelésében, ez az állam kezében van, és a szabadság irányába visz. Az iskolában a szexualitást túlhangsúlyozó felvilágosítás történik, a papokat pedig kizárják abból, hogy az igazi szexualitásról beszéljenek.

Termékeny nő, vagy termelő nő?

– Miért hiányzik az apaság és az anyaság? Miért nem értékes az apai és az anyai szerep? A termékenység érték. Női és a férfi termékenységet a gazdasági, társadalmi rendszer egyaránt kizsákmányolja, és azt mondja, hogy nem a termékeny nő és a termékeny férfi értékes, hanem az a férfi és az a nő, aki termel. Férfias anya, nőies apa. Megszűntek, felcserélődtek a természetes szerepek. Az Isten

férfinak és nőnek teremtette az embert. A nő a fogantatásától nő, pszichésen nő, nem igaz, hogy a társadalom neveli – emelte ki hitünk egyik alapvető tanítását Andreas Laun püspök atya. – A társadalom identitászavaros világot teremt, ha csak az egyneműek házasságára is gondolunk, pedig fontos a nemiség szerepe az egészséges ember fejlődésében.

A döntés mégis a szívben születik...

– II. János Pál pápa megkérdőjelezte a felsorolt okokat, és a gazdasági valamint az egyéb okok mellett a leg súlyosabbnak az Istentől való elfordulást vélte, mert ha Isten számunkra nem létezik, akkor nem tudjuk, ki az ember, ebből pedig az következik, hogy az ember nem más, mint egy szerv, egy szervezet, amivel azt tesznek, amit akarnak. Társadalmunkban fennáll a családok megfelelő támogatásának hiánya, az anyaság megfosztottsága, az abortuszt választók különböző indoka. De a döntés mégis a szívben születik meg.

A katolikus egyháznak világosan, megfelelő intelligenciával, bátorsággal, szeretettel, bölcsességgel ki kell jelentenie, hogy mi az igazság. A kormánynak pedig meg kellene értenie, hogy a legfontosabb kérdés nem morális kérdés, hanem létkérdés.

Kovács Ágnes

FOGYUNK...

A Központi Statisztikai Hivatal legfrissebb, a tavalyi esztendőt összegző jelentése szerint Magyarország népessége 2006. január 1-jén 10 millió 77 ezer fő volt. A népességszám változását hosszabb ideje természetes fogyás és a nemzetközi vándorlás emelkedése egyenlege határozza meg. Ezek következtében az elmúlt év folyamán a népesség száma 21 ezerrel csökkent.

Folytatódott az együttélési formák változása. Csökkent a házások aránya, nőtt az egyedülállóké és az elváltaké. 2005. április 1-jén a háztartások száma meghaladta a 4 milliót, és 139 ezerrel volt több a 2001. évinél. A családháztartások száma fogyott, a nem család-, ezen belül az egyszemélyes háztartásoké emelkedett. Míg 1990-ben minden negyedik, addig 2005-ben minden harmadik háztartás volt egytagú, ami azt jelenti, hogy minden nyolcadik- kilencedik férfi vagy nő egyedül él.

A művi vetélések száma, bár nemzetközi összehasonlításban még mindig magas, az elmúlt másfél évtizedben csökkenő irányzatú. 2005-ben 50 500 műtetet hajtottak végre, 3,8 százalékkal, mintegy 2000-re kevesebbet a 2004. évinél. Az érték a kilencvenes évek elejének 56 százaléka, és 8700-zal alacsonyabb, mint az ezredfordulón. Száz élve születésre közel 52 művi vetelés jutott.

Innen

ÚJRA

A nagy múltú, debreceni Piarista Gimnázium, újra az egyház birtokában van. 1950-ben egy

tollvonással, minden kártérítés nélkül államosították a Piarista Gimnázium épületét. A rendszerváltás után az Egyházmegye visszajényelte az épületet, hogy ebben kapjon helyet a Szent József Gimnázium. Több, mint 10 éves várakozás után, 2003. december 5-én került az épület tulajdoni lapjára a Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye tulajdonjogának a bejegyzése. Debrecen Városa 900 millió Ft. „funkció kiváltási” (kártalanítási) összeget kapott. 2005. nyarán felújítottuk az épület vizesblokkjait, de a Csokonai Gimnázium új épülete még nem volt használatba vehető. Így a 2005/2006-os iskolai évet is még a régi épületben töltötték. Csendben, 2006. július 14-én délelőtt, egy teljesen lelakott, és minden mozdítható eszköztől kiürített épületet adott birtokunkba a Város.

Az átadással szinte egy időben azonnal megkezdjük a felújítási munkákat. Az volt a terünk, hogy az épület egyik (Szt. Anna Plébánia felőli) szárnyát, 2006. szeptemberében már a Szent József Gimnázium használatba veheti. A feltárolt hibák mennyisége azonban lehetlenné tette ezt. Reményünk szerint az őszi szünet után, vagy legkésőbb a második félév kezdésekor válnak használhatóvá a szaktantermek, irodák és néhány a bal szárnyban felújított osztályterem. Az épület jobb szárnya 2007. szeptemberére kerül beköltözhető állapotba.

MEGÚJULT

Megújult a Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye honlapja! A nyitóoldalon Szent Lászlónak az egyházmegye védőszentjének legendáját megörökítő maksai freskómásolata köszönti az odalátogatót, amely motívumként a többi oldalon is megjelenik. A honlapon az egyházmegye legfrissebb híreit olvashatjuk, valamint aktuális programajánlóval találkozhatunk. A hírekben többek között fellelhető az egyházmegye templomainak miserendje, a területen működő kórházzolgálat rendje is. Lehetőség van bön-gészésre az Örömhír egyházmegyei lap korábbi számainak oldalain, továbbá a honlap, képgalériával is gazdagodott. Az oldalról elérhetőek az egyházmegyei plébániák, közösségek, valamint országos katolikus honlapok is.

www.katolikus.hu/debrecen

Kovács Ágnes

KÖZÖSSÉGI HÁZAT SZENTELTEK ÚJFEHÉRTÓN

Az újfehértói római katolikus plébánia közösségi házzal gazdagodott, amelyet Bosák Nándor megyéspüspök szentelt fel Szent István király ünnepéhez igazodva.

A 14 000 lélekszámú település a városban működő három felekezet mellett a vallásos lakosság egyharmada tartja magát római katolikusnak. Az aktív hitéletet élő katolikusok számára a további fejlődéshez szinte elengedhetetlen volt a közösségi ház építése. Linzenbold József plébános 7 éve vezeti az újfehértói egyházközséget. Ő kezdeményezte a közösségi ház létrehozását, amely Bosák Nándor megyéspüspök egyházmegyei pasztorációs munkájába, a közösségépítésbe is beilleszkedik.

A Magyarok Nagyasszonya templommal és plébániával egy területen lévő kétszintes, 120 m²-es alapterületű, impozáns közösségi ház építésének kezdete és annak befejezése egy-egy Mária ünnephez igazodott, a Szent Szűz anyai oltalmába ajánlva azt, és ez év augusztus 15-én, Nagyboldogasszony ünnepén fejeződött be.

– Az építkezés befejezése egyben egy másik építkezés kezdete, Isten országának építése, hiszen az új épület segíti a vallásos élet fejlődését új kezdeményezések, pasztorális lehetőségek gazdagodását – mondta el Linzenbold József plébános köszöntő szavaiban.

A sok kisközösség mellett, összesen mintegy 150 aktív főt számláló három nagyobb, működő közösség összjöveteleit tervezi az új házban. A fokoláré mozgalom irányelveit követő közösség a legregyebb az egyházközségben. Újfehértón alakult meg az ország első kamillianus család-csoportja. Végül a cursillós csoportban több házaspár tartja összjöveteleit kététhetente otthonaikban. Nagyobb találkozókra eddig az iskola tantermeit, a művelődési házat vették igénybe. A plébános azt szeretné iagazán, ha ez a ház nemcsak a helyi köz-

össégnek szolgálna, hanem Újfehértóhoz tartozó 5 filia közösségeit is fogadná, így a képviselőtestület létszáma is nagyobb lehetne. Terveik között szerepel lelkiigyakorlatozó kisebb közösségek fogadása, elszállásolása is.

A 70 millió Ft-os beruházás a Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye, a Kulturális Örökség Minisztériuma a helyi önkormányzat támogatásának köszönhető, valamint a hívek adományainak, áldozatos munkájának és nem utolsósorban a svájci Menziken város Szent Anna egyházközségének, akikkel 8 éve ápolják a testvér-egyházközségi kapcsolatot az újfehértói katolikusok

– Az Evangéliumban az okos ember sziklára épít. Az igazi tervező átgondolja, és erős alapokra épít – kezdte gondolatait Bosák Nándor megyéspüspök az átadó ünnepséghez kapcsolódó hálaadó szentmisében. – Szent István király szilárd alapra épített. Ő valóban megvetette az ország alapjait, népünk jövőjét. Itt a Nyírségben tudjuk mit jelent a futóhomok, amit a szél könnyen elvisz. Tavasszal még a magvakat is elsodorja a szél, ha a földműves nem veti elég mélyre. Erre a homokra, önmagára nem lehet építeni – szemléltetett a püspök atya a táj jellegzetességével. Szent István király olyan időben élt, volt az ország vezetője, amikor választást előtt állt a nép. Krisztus tanításában és hitében megtalálta azt a szilárd alapot, amire lehet építeni.

Majd a főpásztor utalt a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia által 2006. januárjában meghirdetett imaévre, amelyben a történelmi évfordulókra: a mándorfehérvári diadal 550. és a magyar forradalom és szabadságharc 50. évfordulójára emlékezünk. Nándorfehérvárnál Hunyadi János és Kapisztrán János hőies vezetésevel megállították a török hódítást, és megmentették az országot a pogány áradattól. 50 éve pedig a nemzet egy másik hatalommal szemben lázadt fel a szabadságért. Tanúságot tett arról, hogy az emberben benne van a szabadság, az igazság és az igazi élet utáni vágy. Úgy emlékezzünk a történelmi eseményekre, hogy közben a nemzet lelki megújulásáért könyörögjünk. Látjuk, hogy ma is szükség van lelki megújulásra a veszedelem, az igazságtalanság, a tisztességes élettől, a becsületességtől való eltávolodás korában – utalt a társadalomban lévő hibaforrásokra, bajokra a püspök atya. – A közösségi házszentelés szolgálja a közösségeket, töltse be azt a megújulást szolgáló szellemmel, erősítse a közösséget hitünk alapvető igazságában – fejezte be gondolatait a püspök.

Kovács Ágnes

BARÁTOK ÜNNEPE BAKTALÓRÁNTHÁZÁN

Baktalórántházának és a lengyelországi Łancut városának már több éves, egyre tartalmasabb, baráti kapcsolatát mélyíti, hogy a közös történelmi szálakkal összefűződő nép megismerheti egymás nemzeti ünnepeit is. Az idén a lengyel vendégek kóstolhattak bele az augusztus 20-i ünnepünkbe. A két nép képviselői a városi protokoll-műsorok és a gála után egymásra találtak a templomban is az államalapító Szent István király és a kenyérszentelés ünnepén. Felemelő érzés volt látni, amikor az egyformába öltözött fiatalok a lengyel piros-fehér színű zászló kíséretében a szintén lengyel nemzeti színű szalag-

gal átkötött kenyeret átadták megszentelésre Juhász Imre római katolikus plébánosnak. Majd letérdelve adták őszinte tiszteletüket a szent liturgiában megáldott új kenyérnek. A lengyel-magyar szentmisén a városi előljárók közül többen is tiszteletüket tették, érezvén azt, hogy a két nép barátságát Isten táplálja, és a folytatás is csak általa lehetséges!

Az elénekelt Himnuszok is erősítették a jelenlévők szorosabb összetartozását, így ismét egy csodálatos, egyedi esemény színhelye volt a több mint 720 éves Árpád-házi templom.

Némethné Csabák Éva

GYARMATI VIGASSÁGOK 2006 AUGUSZTUS 19–20.

Az idén negyedik alkalommal rendezte meg a városi önkormányzat a „Gyarmati Vigasságok - honfoglaláskori életkép lovas és kézműves bemutatókkal” című városi ünnepségeket. A rendezvényen a római katolikus egyház Szent Erzsébet Karitász Szervezete és az egyházközség közös sátorral vett részt. A sátorban bemutattuk plébániánk értékes miseruháit, szakrális eszközeit, a látogatók kezükbe vehették, forgathatták a többszáz éves Bibliát, misekönyveket.

A Karitász tagjai két napon keresztül vallásos témájú könyveket, kegytárgyakat, és aminek nagy sikere volt, ízléses üvegecskében szenteltvi-

zet árusítottak. A bevétel hasznát a Karitász helyi lakosok segélyezésére fordítja.

dr. Schmelzer János Lajos

„KOLPINGOS” LELKI NAP A HORTOBÁGYON

A Magyar Kolping Szövetség debreceni családja július 22-re lelki napot szervezett az egyesület keleti körzetének tagjai számára. A rendezvény helyszínül a szervezők, Szegedi Kálmán atya prézes, dr. Szulyovszky Menyhért világi elnök és Berkiné Oláh Ilona titkár a magyar pusztát választották, ahol a lelki töltekezés mellett egy sajátos természeti táj élményében is részesülhetett a mintegy 110 megjelenő. Jöttek Egerből, Miskolcra, Gyöngyösről, Nyíregyházáról, Nagykállóból, Baktalórántházáról, Mátyásfalváról, de még Szegedről is. Sőt Karcag és Jászberény is képviseltette magát megfigyelőként.

Az összejövetel „alaphangját” az ökumenikus templomban tartott szentmise adta meg, amelynek főcelebránsa dr. Bolberitz Pál országos egyházi elnök, a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Hittudományi Karának filozófiaprofesszora volt. Az atya szentbeszéde valóságos történelemóra volt. Nemkülönben az általa tartott előadás is. Szentbeszédében a nándorféhvári csata 550. évfordulójáról szólván kiemelte Hunyadi János és Kapisztrán Szent János törökök felett aratott győzelmének világtörténelmi jelentőségét. Elő-

adásában a Kolping-szellemiség mibenlétét fejtette ki az országos főprézes. Kolping Adolf mozgalma négy alapelve épül – mondta. Jó mesternek (szakembernek), jó családapának, anyának, jó kereszténynek és jó közéleti embernek lenni!

A záró program pont újra ima és ének volt. Ezúttal egy szomorú emlék kapcsán: az út menti sírkerepeknél azok emlékének adózott a csoport, akiket a múlt érában a Hortobágyra telepítettek ki otthonukból, mert „osztályellenségnek” minősítették őket. „Hortobágy pusztáján a viharos szelekben / Ezrével szenvedtek az ötvenes években.” – szól a kereszt talapzatán egy itt szenvedett túlélő keserve.

Bércs Mária Klára

A DEBRECEN-NYÍREGYHÁZI EGYHÁZMEGYE BÚCSÚJA MÁRIAPÓCSON

A Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye idei máriapócsi búcsúján a korábbi évekhez hasonlóan több tízezer zarándok vett részt, akik közül egyre többen, régi zarándok módjára gyalog indultak útnak.

Bosák Nándor megyéspüspök köszöntötte a Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye 12. zarándoklatát és felajánlotta azt a nemzet megújulásáért, különösen a keresztény családok lelki, szellemi megerősödéséért. A búcsún jelen volt Dr. Jakubinyi György gyulafehérvári érsek, akinek személye szimbolizálja a határokon túl rekedt magyarok imáinkban való

jelenlétét, amikor lelki megerősödésükért is imádkozunk.

Az érsek atya homíliájában kiemelte: milyen szerepe van a Szűzanyának, mint az egyház anyjának családjaink életében.

Örökké szűz és örökké édesanya

Mária Isten iránti szeretetéből fakadóan szüzességi fogadalmat tett, amiről József is tudott, és elfogadta azt. Örökké szűz és örökké édesanya maradt: „Ime az úr szolgáló leánya, legyen nekem a Te igéd szerint.” Ez a Szűzanya egész életén át ismételt, Isten akaratának elfogadását jelentő első imádsága, ami később az Úr Jézus saját imájában, a legszentebb imában is visszacseng, De Isten akaratának elfogadását halljuk az Olajfák hegyén szenvedő Jézustól is. A megváltó szavaiban is visszatükröződő „Igent” a nemzetünk, családjaink megújulásában is vállalunk, követségünk kell.

A 30 rejtett názáreti év

A Szent család ugyanolyan hétköznapi, vallásos, istentiszteelő életet élt, mint a legtöbb názáreti család, akik nem is sejtették, hogy közöttük

Onnan

KODÁLY ZOLTÁN SZELLEMÉBEN

Szent Kingáról szóló énekes misztériumjátékot láthattak az érdeklődők az augusztus 20-a körüli napokban Debrecenben, a Megtestesülés templomban

ill. a Csapókerti görög katolikus templomban, Nyíregyházán a Mustárházban ill. a Vaskerti római katolikus kápolnában, Nyírteleken és Máriapócsban. A darab - amely népdalok, gyermekjátékok, népelemek, gregorián énekek, korai többszólamú darabok ill. néptáncok füzére -, előadója a Marosszéki Kodály Zoltán Gyermekkar (Szováta, Nyárádköszvényes, Mikháza, Jobbágytelke - Erdély), vezetőik: Czako Gabriella és Nagy M. Vera. A két énektanár két éve költözött ki Erdélybe, és mintegy 480 gyermeket tanítanak, nevelnek Kodály Zoltán szellemében Szovátán és a 4 Nyárádköszvényes faluban. Közülük 40-en - a leghűségesebbek - jöttek el erre a körútra.

Az iskolanővérek erdélyi zenés missziójának célja a székelyföldi gyermekek és fiatalok képzése, nevelése; az anyanyelv ápolása mellett a zenei anyanyelv, s ezen keresztül az identitás megőrzésének segítése.

Az erdélyi gyerekek tehetségüket, fáradhatatlan lelkesedésüket, felkészültségüket adták, s az anyaország vendégszeretetének, kedvességének, áldozatának kapta. Nehéz lenne eldönteni, ki adott s ki kapott többet - mindannyian gazdagon megajándékozódunk.

A debreceni iskolanővérek

él az Isten. Mi magyarok, büszkén elmondhatjuk, hogy első szent királyunk, Szent István, feleségével Boldog Gizellával és egyetlen életben maradt fiával, Imre herceggel, az első magyar szent családként megmutatták a magyarságnak, hogyan néz ki a názáreti szent család. Azóta számos magyar „szent család” követi példáját.

Egyházmegyei pavilon

Ebben az évben már a búcsúfiák közé bekerült az útításkába az egyházmegye oktatási és szociális intézményeinek egy-egy kiadványa, azok programjait hirdető prospektusa, a templomaikat megjelenítő képeslapok, újságok is. A pavilonban az elmúlt évek eseményeit megörökítő fotókiállításokon keresztül a zarándokok magukra ismerhettek. Ennek az új kezdeményezésnek célja: az egyházmegye életének, intézményeinek, szokásainak a megismerése, ami elősegíti a Debrecen-Nyíregyházi egyházmegyei identitástudat kialakulását, fejlődését, erősödését. A 13 éve az Egri és Szeged Csanádi Egyházmegye területéből kivont Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye hivatalos elnevezése még sokak előtt nem ismert.

Szerk.

A 150 ÉVES SEGÍTŐ NŐVÉREK RENDJE NYÍREGYHÁZÁN

A Tisztítótűzben Szenvedő Lelkeket Segítő Nővéreket Eugenie Smet (1825-1871), a Gondviselésről nevezett Boldog Mária alapította 1856-ban Párizsban. 150 évvel később a világ különböző földrészein, különböző kultúrában élve, különböző nyelveket beszélve 600 Segítő Nővér él, követve a karizmát, melyet Isten Alapítónőjük által ajándékozott nekik.

A kereszténység két alapvető dogmája az, mely által e közösség belső életére leginkább ráérezhetünk: a szentek közössége és Isten atyai gondviselése. Eugenie a Szentlélek működése által korán megérti: a halál nem határa a szeretetnek. Krisztus titokzatos testének mindannyian tagjai vagyunk, akár a dicsőséges, akár a küzdő vagy a szenvedő Egyház tagjai vagyunk.

Már korán megtapasztalja, hogy az emberek és az egész emberiség útját és sorsát nem egy vak, sőt, néha borzalmasnak tűnő végzet, hanem az „Isteni Gondviselés” irányítja.

Ég a vágytól, hogy „Istennek, aki oly sokat ad nekünk, valamit mégis tudjunk adni”. És hirtelen világossá válik számára: „Hogy meg tudjam köszönni a Gondviselést – bizonyára ajándékozhatnék neki lelkeket a tisztítótűzből, akiket annyira szeretne az égbe vezetni...” (1)

Az Üdvözítő vágyódása, hogy önmagát maradéktalanul a lelkeknek ajándékozza, és a lelkek vágya, hogy Őt vég nélkül és maradéktalanul birtokolják: ez a kétszeres szomjúság vette birtokba Eugenie lelkét. És ennek azon nyomokban tettekbe kellett átmennie: imákat és kis áldozatokat halmozott fel, és egész környezetét egyazon cél szolgálatába állította.

„Ti legyetek hát a szerető Isten Gondviselése, hiszen Ő a tiétek. Hát nem akartok ti is ajándékozni valamit Neki, Aki mindent nektek ad?” (2)

...azzá váljak, akit Isten megáldott rólam...

A Tisztítótűz fogalma a mai korban talán sokakban ellenérzést vált ki, de legalábbis értetlenséget. Pedig a tisztítótűz ténye is hitigazság, bár nem „helyként”, hanem inkább „állapotként” képzelhető el. „Így a tisztulást beteljesítő szenvedésként fogjuk fel: egyszerre boldogító, mert szabadító és beteljesítő, mégis fájdalmas is, mert az ének részévé vált salaktól old el.” (3) A tisztulás ahhoz segít hozzá, hogy azzá váljak, akit Isten „megáldott” rólam, így a tisztulás útja már földi életünkben is megkezdődhet. (pl. egy

évekig tartó betegség, ahol a beteg még ki tud engesztelődni családtagjaival...vagy egy-egy nehézség, fájdalom, mely saját önző akaratom elengedéséhez segít, hogy Isten kerülhessen első helyre az életemben...)

Gondviselésről nevezett Boldog Mária „buzdítja nővéreit, hogy az egyszerűség, önátadás és öröm szellemében imádkozzanak, szenvedjenek és dolgozzanak a tisztítótűzben szenvedő lelkekért, és ezáltal segítsék az embereket teremtettségük céljának elérésében.” (Konst. 6)

Hogyan éljük meg mindezt konkrétan 2006-ban?

A Közép-Kelet Európai Tartományhoz Ausztria, Németország, Románia, Magyarország mellett még India tartozik.

Magyarországon Csohányán, Budapesten

és Nyíregyházán élünk kis apostoli közösségekben, szentignáci lelkiség szerint.

Hármas fogadalmat teszünk: szegénységi fogadalmat, amely kifejezi: életünket nem olyan gazdagságra akarjuk építeni, amelyet csak ma-

gunknak tartunk meg, hanem mindent ajándéknak tekintve másokkal szeretnénk megosztani. Engedelmességi fogadalmat, mely kifejezi: életünket nemcsak saját elképzelésünk szerint akarjuk alakítani. A közösség többi tagjának szavára figyelve, velük együtt köteleződünk el Isten szolgálatára. Tisztasági fogadalmat: nem

...a tisztulás útja már földi életünkben....”

megyünk férjhez, és nem alapítunk családot, de kapunk szeretetet, mely érzékennyé tesz minket Isten szeretetére, hogy éltetővé válhassunk mások számára is.

A világban élve, különböző foglalkozásokban dolgozva, Isten jelenlétét próbáljuk keresni, megélni és továbbadni. Minden emberhez el akarjuk vinni a reményt, hogy Isten szeretete hordozza őket, és az élet minden nehézségein túl Isten szeretete várja őket. Különösen azok számára hordozzuk ezt a reményt, akik már meghaltak, vagy akik még élnek és határhelyzetben vannak, testi és lelki szenvedésükben a tisztulás útját járják. Életünket imáinkban, szenvedéseinkben és tetteinkben értük ajánljuk.

Itt, Nyíregyházán (4400, Vörösmarty u. 11.), a Szent Imre Katolikus Gimnáziumban tanítva, lelkigyakorlatokat kísérve, lelki programokat szervezve tesszük mindezt. Nyaranta rendházunkban rövid, csendes szentignáci lelkigyakorlatokat tartunk.

„Isten szeretete, melyet semmivel sem érdemtünk ki, olyan Örömhír, amely felébreszti bennünk a vágyat a teljes önátadásra. Ha Jézus Krisztust követjük, akkor megtanuljuk ezt a szeretetet mélyen a szívünkbe fogadni. Átalakító erő ez, amely megnyit Istennel és az emberekkel való közösségre, és szabaddá tesz a szolgálatra.” (Konst. 35)

1. Franziska Darcy: Ha a kapu megnyílik – A Gondviselésről nevezett Boldog Mária élete, Segítőnővérek magánkiadása, é.n.
2. i.m.
3. A dogmatika kézikönyve, Vigilia, Bp. 1997, 486.o. szerk: Theodor Schneider

Tomka Magdolna
Segítő Nővér

5 napos svájci, németországi, olaszországi nyereményutak!

Tudnod kell, mi az igazság – 1956 címmel, a Debrecen Nyíregyházi Egyházmegye a Polgári Római Katolikus Plébánia társszervezésével vetélkedőt rendez az 1956-os forradalom 50. évfordulójának a méltó megünneplésére összesen 4 – szellemi vetélkedő, dokumentum-riport film, film-etűd a szabadságról és téma-interjú – kategóriában középiskolások és felsőoktatási intézményben tanulók számára október 21-én 10-17 óráig a Polgáron a Művelődési Központban.

A Nemzetközi Kórusfesztivált immár harmadik alkalommal rendezi meg a polgári egyházközség 2006. október 14-én délután 4 órától. Ezúttal 5 kórus mutatkozik be, közülük erdélyi és szlovákiai magyarokat is köszöntenek.

1956-os emlékműavatás lesz a polgári plébánia szervezésében október 22-én. A műalkotást Máger Ágnes miskolci szobrászművész készítette az 1956-os magyar forradalom és szabadságharc 50. évfordulójára.

KEDVES HÍVEK!

2006. június 18-án vasárnap éjjel a Létavértes, Batthyány u. 55 sz. alatt található kb. 170 éves RÓMAI KATOLIKUS KÁPOLNA helyrehozhatatlan károkat szenvedett: az udvar felőli fala, teteje és mennyezete leomlott, csak az utca felőli falak maradtak meg. Emiatt az életveszélyes épület maradványa bontásra van ítélve. A bontás költségei meghaladják a félmillió forintot. Ezt az összeget csak a telek eladásából tudnánk kifizetni. Érthető módon azok a hívek, akik vasárnapról-vasárnapra szentmisén vettek részt a kápolnában (10-15 templomba járó hívünk van), szeretnék megmenteni a telket, megőrizve ezzel egy új kápolna építésének esélyét. Meggyőződésem, hogy kelő összefogással ezt meg is tudjuk valósítani. Ezért arra kérem a kedves olvasókat, elsősorban a római katolikusokat, akiknek esetleg szívügyük a létavértesi római katolikus egyházközség jövője, lehetőségükhöz mértén szíveskedjenek anyagiakkal támogatni kicsiny közösségünket.

A támogatásokat a 11100609-19852290-36000001 számlaszámra, vagy a Róm. Kat. Plébánia 4274 Hosszúpályi, Pf. 10 címre várjuk. Adakozás esetén a csekk közleményrovatába kérjük beírni: „Létavértes – kápolna”.

Segítségükben bízva, köszönettel:

Mák Zsolt, Hosszúpályi plébános

Web: www.sztimre-nyh.sulinet.hu; E-mail: info@sztimre-nyh.sulinet.hu

Szent Imre Katolikus Gimnázium Általános Iskola és Kollégium

Nyíregyháza, Ungvár sétány 19.

Tel.: 42/444-300

ÁLTALÁNOS ISKOLAI OKTATÁSSAL BŐVÜLT

A tizenötödik tanévet megkezdő Szent Imre Katolikus Gimnázium, Általános Iskola és Kollégium a 2007/2008. tanévben általános iskolai első osztályt is indít. Igényes pedagógiai munkával, jól bevált módszerekkel, keresztény szeretettel fogjuk bevezetni a ránk bízott kisiskolásokat a tudás birodalmába, megalapozva logikus gondolkodási és szövegértési készségük későbbi sikeres fejlesztését. Ötödik osztálytól a matematikát és az idegen nyelvet emelt szinten tanulhatják, majd hat- vagy négyosztályos gimnáziumban, ugyanabban az iskolában folytathatják tanulmányaikat. Egészséges, kiegyensúlyozott személyiségű, korunk negatív hatásainak ellenálló, Istenben hívő, a Gondviselésében bízó, hivatásukat megtaláló fiatalokat szeretnénk nevelni.

A debreceni Svetits Katolikus Óvoda, Általános Iskola, Gimnázium és Diákotthon ebben az évben ünnepi fennállásának 110. évfordulóját. A jubileumi hétre október 3-6. között kerül sor. Szeretettel hívunk minden érdeklődőt az ünnepi hét eseményeire. Október 7-én, szombaton 10 órai kezdettel egész napos, hagyományteremtő találkozót tartunk, amelynek részletes programja hamarosan megjelenik plakátokon és a www.svetits.hu oldalon. Erre a napra az itt végzetek minden korosztályát várjuk, valamint volt tanárainkat és tanítóinkat. Örömmel és hálával készülünk, reméljük minél többen eljönnek, hogy találkozzunk és együtt ünnepeljünk.

Mindenkit kérünk, hogy hívja meg volt osztálytársait is! Kérjük, lehetőleg előre jelezzék részvételüket (név és évfolyam megjelölésével) a talalkozo@sve-tits.hu címen, vagy telefonon, az intézmény portáján (52-533-084), vagy levélben (4024 Debrecen, Szent Anna u. 20-26).

A debreceni iskolánövérék és a Svetits közössége

Továbbképzés hitoktatóknak

A hitoktatók ebben az évben is továbbképzésen vesznek részt a hitoktatás eredményessége érdekében. A találkozót 2006. szeptember 23-án szombaton 9-16-ig tartják Nyíregyházán az Egyházmegyei Lelkipásztori Intézetben.

Fiatalok a világ Életéért címmel az őszi ifjúsági találkozót október 29-én tartják, a hagyomány szerint Nyíregyházán a Szent Imre katolikus Általános Iskola Gimnázium és kollégium épületében. Szeretettel várják a fiatalokat a rendezvényre.

ÖRÖMHÍR

A Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye Lapja

Impresszum:

Kiadja: a Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye

Felelős kiadó: Felföldi László püspöki helynök

Szerkesztő: Kovács Ágnes

Örömhír Szerkesztőség: 4024 Debrecen, Varga u. 4.

Telefon: 06-52-530-451, 06-30-240-1482

E-mail: oromhir@kovacsagi.hu

Nyomda: Rexpo Kft., felelős vezető: Rác János

Salkaházi Sára

szociális testvér, vértanú a boldogok között!

Salkaházi Sára szociális testvért
2006. szeptember 17-én, délelőtt 11 órakor
a budapesti Szent István-bazilika
előtti téren Erdő Péter bíboros,
prímás, érsek boldoggá avatja.

A boldoggáavatási eljárás 10 évvel ezelőtt indult meg. XVI. Benedek pápa ez év április 28-án hagyta jóvá a Salkaházi Sára vértanúságát kihirdető dekrétumot, amely alapján megnyílt az út a boldoggáavatásra. A boldoggáavatás a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia által meghirdetett megújulási imaév kiemelkedő eseménye.

Hasonló esemény hazánkban 1083. óta nem volt. Magyarországon először emel az Egyház a boldogok sorába egy egyszerű, középosztályból származó nőt, aki nem királylány, nem főnemes. Salkaházi Sára testvérünk, kortársunk és sors-társunk, aki megmutatta, hogyan lehet hiteles keresztény életet élni a történelem legnehezebb helyzeteiben.

Salkaházi Sára Kassán született 1899. május 11-én. Fialtala kora a tehetséges, helyét kereső ember próbálkozásait mutatja: tanítói oklevelet szerez, könyvkötőként dolgozik, részt vesz a kisebbségi irodalmi és politikai életben. Újságíró, író, lapszerkesztő. 1929-ben belép a Szociális Testvérek Társaságba, amely 1927-ben telepedett le Kassán.

Elöljárói alkalmat adnak neki arra, hogy sokféle beosztásban kamatoztassa szegények iránti szeretetét, szervezőképességét, írói tehetségét. Karitászmunkát szervez, irányít, könyv- és kegytárgykereskedést vezet, s mindemellett még hitoktat is. A kor ínségére válaszul a gyárban dolgozó lányok és asszonyok számára is közösségek, mozgalmak indulnak. Ebbe a munkába is bekapcsolódik Sára estvér, majd 1941-től a mozgalom országos vezetője és lapjának szerkesztője lesz Magyarországon. A visszacsatolt területeken végez szociális munkát, segít a szétosztásban.

A Szociális Testvérek Társasága kezdettől fogva felvette a küzdelmet a hazánkba is beszivárgott hitleri nemzetiszocialista ideológia ellen. A német megszállás után a társaság megnyitja házait az üldözöttek előtt, s azok megtelnek hamis papírokkal felszerelt bújtatottakkal. Sára testvér maga is aktívan részt vesz a menekítésben.

1943. szeptemberében az egyre nehezedő körülmények között belső indítást kap Istentől, hogy felajánlja önmagát áldozatul a Társaságért, mert Krisztust követve így tudja leghatékonyabban szolgálni testvéreit és a rábízottakat. A felajánló imádsága így hangzik:

„...ó legteljesebb Szentháromság, én ma Társaság és a Testvérek iránti hálából és szeretetből felajánlom magam, mint a TÁRSASÁG ÁLDOZATÁT arra az esetre, ha egyházüldözés, a Társaság és a testvérek üldöztetése következnek be..."

Fogadd el az én haláloamat minden fájdalommal együtt, váltságul a testvérek, különösen az öregek, betegek és gyengék életéért, és bűnös, nyomorult életem fejében kíméld meg az ő életüket és kíméld meg őket a megkínóztatástól, fenyegetésektől, főként pedig a hűtlenségtől: irántad, az Egyház, a hivatás és a Társaság iránt..."

Isten elfogadta Sára testvér életáldozatát: 1944. december 27-én vitték el a nyilasok a Bokréta utcai munkásnő-otthonból, néhány menekítettel együtt. Még aznap este belelőtték őket a Dunába a pesti alsó rakparon. A vértanúság helyét ma emléktábla őrzi.

S valóban így történt: Sára testvér kivételével valamennyi szociális testvér túlélte a háború viszontagságait és az üldözöttek megmenekültek.